

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

poslední listopadovou neděli jsme byli svědky, jak děti psaly přání Ježíškovi a balónky pouštěly k nebi. Nejen děti, ale i my dospělí, bez ohledu na věk, si do nového roku něco přejeme. Ti, kteří měli spoustu starostí, chtě-

jí, aby jich následující rok měli méně. A komu se dařilo, jistě chce, aby se ho štěstí drželo i v novém roce. Nejdůležitější je uvědomit si, že dokud jsme zdraví, můžeme dosáhnout v podstatě čehokoliv. Stačí se snažit, naučit se překonávat překážky a nenechat se odradit při prvním nezdaru. Když si budeme stále dokola stěžovat na vládu, na to, jak je všechno drahé, jak se má soused lépe, a porovnávat se s ostatními, nebudeme šťastní. Každý jsme zodpovědní za svůj vlastní dobrý pocit ze svého života, a pokud se nám něco nelíbí nebo nejsme s něčím spokojeni, můžeme se to pokusit změnit. Silný člověk není ten, který desetkrát spadl, ale ten, který spadl stokrát a po sto prvním vstal. Nikomu se ještě nikdy nic nepodařilo tím, že se děl s rukama v klíně. Snažme se tedy příští rok co nejvíce přiblížit tomu, co skutečně chceme a udělejme pro to maximum. Tímto přístupem budeme zároveň dávat nejlepší příklad našim dětem. Děti jsou totiž jako houby. Životní postoje, názory, nálady i chování nasávají od nás dospělých. Jsem rád, že jsme si mohli společně užít rozsvícení vánočního stromečku, a snad nejsem sám, komu případně, že je každým rokem na akci čím dál více lidí. Společné zážitky, radost a milé vzpomínky nám pomohou v těžkých chvílích a věřím, že jsme vám společně s kulturní komisí a všemi organizátory zpříjemnili neděli.

Přeji vám krásný advent, čas naděje a očekávání, nezapomenutelný Štědrý den v kruhu nejbližších a dětem bohatého Ježíška.

Dušan Odehnal

*Ať vánoční čas
rozzáří dětem očka zas,
ať se u stromečku všichni sejdem
a společné chvíle si užijeme.*

*Ať vám nový rok přinese
radost, pohodu, štěstí.*

*Starosti ať zima odnese
a svůj život držíte pevně v hrsti.*

*To vám ze srdce přeji
starosta Dušan Odehnal
a zastupitelé.*

BÝVALÉ KINO V SOKOLSKÉ ZAHRADĚ SE ZBOURALO

Budovu bývalého kina rozebrala a odstranila odborná firma. Objekt byl už několik let nevyužívaný kvůli svému špatnému technickému stavu a navíc se začala propadat střecha. Ponechala se pouze část štítové zdi, která bude Sokolskou zahradu oddělovat od zahrádky restaurace „Pod Kaštany.“ Odstraněním budovy vznikne v zahradě prostor, který se do budoucna využije ve prospěch obecních akcí.

„Objekt chátral a byla na něm azbestová střecha. Spolky jej nemohly při svých akcích využívat a v podstatě začínal být nebezpečný pro své okolí a jen zavazet a chátrat. Do budoucna prostranství smysluplně využijeme.

Již teď spolupracujeme s architekty na využití celého prostoru mezi sokolovnou, starým dvorem a starou školou,“ nechal se slyšet starosta Dušan Odehnal.

V následujících letech se v Sokolské zahradě postaví odpovídající zázemí, ve kterém bude sociální zařízení, kuchyňka, vnitřní posezení a místnost, která bude sloužit jako malý sklad či šatna. Ve venkovních prostorách bude kryté posezení a malé dětské hřiště s herními prvky. Když přišlo, neměli se účastníci akcí v Sokolské zahradě kde schovat, protože chybělo vnitřní i kryté venkovní posezení. To by se v budoucnu mělo změnit a v zahradě bude plnohodnotné zázemí.

text: Jana Hlavinková

POPLATKY ZA ODPADY SE OD PŘÍŠTÍHO ROKU ZVÝŠÍ O 100 KČ

Kvasice na základě zákona aktualizovaly obecní vyhlášky. V některých z nich se upravovaly jen drobnosti, které nemají na obyvatele městečka vliv, v jiných vedení obce odsouhlasilo zásadnější změny. Největší z nich je zvýšení ceny za odpady z dosavadních 600 Kč na 700 Kč za poplatníka. Zvýšení platí od 1. ledna 2024.

Za vytříděný odpad dostává obec peníze

„Co se týče poplatku za komunální odpad, tam se zdražení nevyhne. Zvedá se totiž cena svozu a uložení odpadu na skládce a poplatky, které vybereme od občanů, nepokryjí skutečné náklady. Tím pádem z obecního rozpočtu každoročně doplácíme. Proto vás prosím, abyste co nejpečlivěji třídili. Není jedno, jestli papíry vhodíte do popelnice nebo je zanesete do modrého kontejneru. Za papíry v černé popelnici obec na skládce zaplatí poplatek, za papíry v modrém

kontejneru dostane od obalové společnosti EKO-KOM, a. s., zapláceno. Čím více budete třídít, tím méně razantně se bude poplatek za svoz komunálního odpadu do budoucna zvyšovat,“ vysvětlil starosta Dušan Odehnal.

V městečku se komunální odpad sváží 1x za 14 dní, sběrná hnízda na tříděný odpad jsou rozmístěna tak, aby se kapacitně pokryla produkce odpadů v domácnostech. Barevné kontejnery jsou přístupné 24 hodin, 7 dní v týdnu. Do garáže si můžete nachystat pytle, do kterých budete házet plasty a papíry. Jakmile budou plné, zavezete či zanesete je vysypat do barevného kontejneru. Nemusíte tak s každými novinami chodit k modré nádobě.

Papír je těžký, plast objemný

Papír sice v popelnici na domovní odpad nezabere tolik místa, avšak je těžký. Když do nádoby vhodíte letáky, noviny či obaly od potravin, může být vaše popelnice těžší i o pár kilogramů. Po-

kud bude mít každá domácnost v popelnici pár kilogramů papíru, v konečném důsledku to může každých 14 dnů dělat desítky až stovky kilogramů odpadu navíc, za který musí obec zaplatit na skládce. Plasty jsou sice lehké, ale zato jsou objemné. V popelnici vám tak mohou zabrat i třetinu kapacity.

Čím méně se bude třídít, tím více porostou poplatky

Do popelnic na komunální odpad v žádném případě nepatří tráva, listí, potraviny, plechovky, konzervy, elektroodpad, oblečení, obuv, sklenice ani PET lahve. Všechny vyjmenovaný odpad jde vytřídít. Navíc, pokud v jedné domácnosti žijí například 2 lidé, pokud budou poctivě třídít, mohou popelnici na komunální odpad dávat ke svozu třeba jen jednou měsíčně.

„Je důležité si uvědomit, že lidé netřídí kvůli nám, protože jsme si to vymysleli, ale kvůli sobě. Pokud popelnice budou plné papírů, plastů, plechovek a trávy, zdraží si

sami sobě poplatky za svoz komunálního odpadu, protože budeme muset v dalších letech opět přistoupit ke zvýšení sazby,“ upozornil starosta.

Nejen na internetu, ale i na mnohých obalech od potravin najdete návod, jak s daným odpadem nakládat a kam patří. Například jeden výrobce želé bonbonů má žluté obaly, aby byl pro lidi nápadnější, že žlutý plastový pytlík patří do žlutého kontejneru.

Výše poplatků za komunální odpad od 1. 1. 2024:

základní sazba: 700 Kč/osoba slevy:
25 % za žáka či studenta (nutno doložit potvrzení o studiu)
50 % procent pro osoby starší 75 let věku
50 % pro osobu, která má v obci trvalý pobyt, ale déle než 3 měsíce se zdržuje v zahraničí

od platby poplatku jsou osvobozeni:

- děti mladší 3 let, pokud v daném kalendářním roce nedosáhly tří a více let věku
- členové zásahové jednotky Sboru dobrovolných hasičů Kvasice
- osoby umístěné v domově pro osoby se zdravotním postižením, domově pro seniory, domově se zvláštním režimem nebo v chráněném bydlení

Poplatek je splatný v plné výši do 31. 3. 2024, nebo si jej lze rozložit do dvou splátek. V tom případě je druhou splátkou potřeba uhradit do 31. 8. 2024.

text: Jana Hlavinková

VODA SE OD LEDNA ZDRAŽÍ O 4,84 KČ ZA KUBÍK

Tak jako každý rok i letos oznámily Vodovody a kanalizace Kroměříž, a. s., navýšení ceny vody. Od nového roku si tak obyvatelé Kvasic připlatí nejen za vodu, ale i za další služby, jako je svoz odpadů či elektřina. Od ledna by se měly zvyšovat i některé ceny potravin a služeb. Každé zdražení se totiž promítne do ceny, kterou zaplatí koncový

spotřebitel.

Vodovody a kanalizace odůvodňují zvýšení ceny vyššími vstupními náklady a také vysokou inflací. Zároveň se firma zavazuje dodržovat podmínky Státního fondu Životního prostředí ČR, prostřednictvím něhož čerpá dotace z Evropských fondů na rozvoj infrastruktury. U pitné vody se navíc dle rozhod-

nutí vlády ČR od 1. 1. 2024 zvyšuje sazba DPH z dosavadních 10 % na 12 %, což se promítne do ceny, kterou zaplatí koncoví odběratelé.

Na základě toho se od 1. 1. 2024 zvedne cena odpadní a pitné vody o 2,60 Kč, kvůli zvýšení sazby DPH pak o dalších 2,24 Kč. Tím pádem si lidé za jeden kubík vody připlatí 4,84 Kč.

Celková cena za kubík pitné vody bude včetně 12 % DPH činit 53,65 Kč, za odpadní vodu lidé za jeden kubík uhradí 57,34 Kč. To znamená, že za pitnou i odpadní vodu, za jeden kubík, zaplatí od ledna 110,99 Kč. Průměrná cena vodného a stočného činila v roce 2023 v České republice 112 Kč.

text: Jana Hlavinková

ELEKTRONICKÁ ÚŘEDNÍ DESKA USNADNÍ LIDEM PŘÍSTUP K OBECNÍM DOKUMENTŮM

Dokumentů, které musí obec podle zákona zveřejnit na úřední desce, přibývá. Až do října byli obyvatelé Kvasic zvyklí,

že na náměstíčku, u domu číslo 16, byly pouze prosklené vývěsky, na kterých obec zveřejňovala povinné informace. Od října k nim přibyla i elektronická úřední deska, která občanům přináší, na rozdíl od prosklených vývěsek, spoustu dalších výhod.

„Lidé se prostřednictvím elek-

tronické úřední desky dostanou na obecní webové stránky, kde si mohou prohlédnout všechny úřední dokumenty. Mají také přístup k mapám, odjezdům autobusů, hlášení rozhlasu a k přehledu kulturních akcí v celém regionu,“ vyjmenoval výhody starosta Dušan Odehnal.

Elektronickou úřední desku obec pořídila mimo jiné i z toho důvodu, aby nemusela přidělovat další prosklené vývěsky. Jak už bylo řečeno, dokumentů, které jsou potřeba zveřejnit, přibývá a pořízením elektronické úřední desky se vyřešil problém s kapacitou.

Z DŮVODU BEZPEČNOSTI SE NA SPORTOVIŠTÍCH NAINSTALUJÍ KAMERY

Obecní sportoviště, která se v některých případech mohla vybudovat za pomoci dotací, mají místním lidem sloužit k aktivnímu trávení volného času.

Oranžové i volejbalové hřiště slouží výhradně k individuálnímu

i kolektivnímu sportování a jakékoliv jiné využití, či dokonce ničení je zakázáno. Přes letní a podzimní měsíce však radost ze sportu lidem kazil fakt, že se báli, aby se o něco nezranili. Někteří si totiž ze sportovišť udělali místo, kde sedí,

popíjí, odhazují odpadky a dělají hluk. Jelikož stížností přibývalo, rozhodlo se vedení obce, pro ochranu bezpečnosti sportujících, zakročit.

„Máme objednaný kamerový systém, který nainstalujeme tak, aby zabíral Oranžové i volejbalové hřiště.

Ochrana zdraví obyvatel je pro nás důležitá, protože jsme v písku na volejbalovém hřišti už několikrát našli střepy, o které se sportující mohou vážně poranit,“ vysvětlil starosta Dušan Odehnal.

V okolí hřišť i na samotných površích se kromě skleněných střepů našly PET lahve, obaly od potravin, injekční stříkačka, láhve od alkoholu a nenechavci ničí i vybavení hřiště, jako jsou například sítě.

Pokud se bude situace v budoucnu opakovat, díky kamerovému systému bude dohledatelné, kdo se kdy na hřištích pohyboval, a případného viníka bude obec moci potrestat tím, že bude muset uhradit poškozené vybavení sportoviště nebo si nepořádek po sobě uklidit.

„Hřiště nás stála nemalé finanční prostředky a rádi bychom, aby se je lidé nebáli využívat. Proto vás prosím, pokud na hřištích chytíte někoho, kde zde dělá nepořádek, neváhejte mi ihned zavolat na telefonní číslo 724 189 504,“ požádal obyvatele starosta.

PŘÍJEZDOVÁ CESTA K ZÁMKU JE OPRAVENÁ

Na zámku sídlí Domov se zvláštním režimem, kde své stáří prožívají senioři se specifickými potřebami. Budovu zámku obklopuje vzácný park, který využívají i místní procházkám a každoročně se tady odehrává část kulturního programu Kvasické pouti.

K budově zámku vede příjez-

dová cesta, kterou využívají nejen dodavatelé zboží a služeb do domova, ale také zaměstnanci a návštěvníci. A jelikož zde není žádný chodník, cestu využívají i pěší. A protože byla ve špatném technickém stavu, dohodly se Sociální služby Haná, p. o., s obcí Kvasice na její opravě.

„Polovina příjezdové cesty

k zámku je v našem majetku, polovina patří Zlínskému kraji, který hospodaření svého majetku svěřil Sociálním službám Haná. A tak jsme se společně dohodli, že opravu příjezdové cesty zaplatíme napůl,“ vysvětlil starosta Dušan Odehnal.

Na komunikaci je položený nový asfaltový povrch, což znač-

ně usnadňuje přístup k zámku a údržbu cesty. Předchází totiž byla ve špatném technickém stavu, povrch byl nerovný, byly v něm výmoly a kraje se drotily.

Celková investice do nového povrchu komunikace činila přes 1 milion korun, Kvasice ze svého rozpočtu zaplatily 395 712 Kč bez DPH.

texty: Jana Hlavinková

ZE ZASEDÁNÍ ANEB O ČEM SE JEŠTĚ JEDNALO

- v příštím roce se uskuteční kompletní výměna kanalizačních rozvodů pod budovou mateřské školy
- obec nechala pokácet jasan, které měly uhnít kořeny, a hrozilo, že při prudkém větru spadnou
- na jaře obecní zaměstnanci vymění mostní trámy a těleso mostu na cyklostezce ve směru do Trávnických zahrádek
- 30. listopadu došlo ke kolaudaci příkopů nad Kvasicemi, které se vybudovaly v rámci pozemkových úprav na náklady státu
- probíhá 1. etapa rekonstrukce chodníků na Krajině
- obec nechala na místním hřbitově zhotovit 5 nových urnových hrobů a upravit chodníček

LETNÍ KINO PŘILÁKALO DO LODĚNICE PŘES 1 100 DIVÁKŮ

Vůbec poprvé po mnoha letech se v Kvasicích uskutečnilo Letní kino. Starší ročníky byly sice zvyklé na to, že se promítalo v Sokolské zahradě. A proto když obci přišla od soukromé firmy nabídka, že by se v Kvasicích mohlo konat Letní kino, zastupitelům se nápad líbil. A tak se na loděnici od 22. do 25. srpna promítaly filmy pro malé i velké diváky a zájem o ně byl obrovský.

„Účast nás velmi mile překvapila, protože vzhledem k tomu, že se akce u nás v městečku konala poprvé, neměli jsme žádná očekávání. Nejslabší návštěvnost byla hned první den, kdy přišlo 180 lidí, naopak nejsilnější byla poslední den promítání, kdy na loděnici bylo přes 400 diváků nejen z Kvasic, ale i z okolí. Pro velký zájem budeme akci opakovat i příští rok,“ řekl starosta Dušan Odehnal.

Druhý a třetí den promítání přišlo dohromady okolo 500 návštěvníků. Za všechny 4 dny se tak promítání filmů zúčastnilo cca 1 100 diváků. Návštěvníci si mohli sledování plátna užít se vším všudy. Donesli si své vlastní židličky nebo deky a o občerstvení se postaral Vodácký klub Kvasice. Vstupné pro diváky bylo pouze dobrovolné a vybraná částka šla na charitativní účely. Konkrétně se poslala organizaci Naděje Otrokovice, která poskytuje sociální služby lidem s mentálním a kombinovaným postižením.

„Jsme velmi rádi, že lidé mají zájem o kulturní zážitky a že jsme objevili další možnost, jak jim je zajistit. Příští rok tak o promítání s Toulavým biografem lidé nepřijdou,“ uzavřel starosta.

texty: Jana Hlavinková

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMEČKU

pokračování na zadní straně

ŽÁCI JELI ZA VÝUKOU DO MUZEÍ

Na podzim jsme s žáky 8. ročníku využili možnost zapojit se do programu inovativní výchovy a navštívili Slovácké muzeum v Uherském Hradišti a Muzeum Komenského v Přerově.

Z nabídky Slováckého muzea jsme zvolili klasicky Velkou Moravu a program „Po stopách Mojslava“ v Památníku Velké Moravy ve Sta-

rém Městě. Žáci se dověděli řadu zajímavostí. Příběhem stálé expozice je provedl chlapec jménem Mojslav, jenž se v době Velké Moravy narodil a celý život prožil na tomto území. Po skončení výkladu měli žáci možnost ověřit si formou skupinové práce za pomoci pracovních listů, jak moc dávali při prohlídce pozor.

Druhý program nesl název „Neo-

byčejné dějiny obyčejné školní třídy“ a odehrával se přímo v expozicích školních tříd umně vytvořených v prostorách Zámku Přerov. Všichni přítomní si mohli vyzkoušet, jak se sedí ve starých školních škamnech z období života Jana Amose Komenského ze 17. století, za Rakousko-Uherska v 19. století, za první republiky nebo v 50. letech 20. sto-

letí v poúnorovém Československu. Důležitými milníky z dějin školního vyučování žáky provedl vážený pan ředitel. Žáci odhalili řadu zaniklých školních zvyků, vyzkoušeli si, jak se psal pravopis, zjistili, k čemu je kalamář a břídicová tabulka, a ti odvažnější podstoupili i dávné školní tresty.

text: Jiří Machovský

CELOŠKOLNÍ PROJEKTOVÝ DEN BYL NA TÉMA SVĚTOVÉ SVÁTKY A FESTIVALY

V naší základní škole proběhl v pátek 20. října celoškolský projektový den. Všichni žáci školy byli rozděleni do sedmnácti věkově heterogenních skupin a připravili si své vlastní různorodé projekty, na kterých žáci společně s vyučujícími pracovali v rámci několika přípravných schůzek v průběhu září a října. Návštěvníci projektového dne si mohli v přízemí a v tělocvičnách

Základní školy Kvasice prohlédnout různé světové svátky a festivaly, které jim žáci prezentovali. Některé z prezentovaných festivalů a svátků čtenářům krátce představíme.

Fiesta de los Patios
Tradiční a populární událost, která se koná v jižním španělském městě Córdoba. Během ní majitelé dvorků otevírají své domy veřejnosti a soutěží o nejkrásnější květinovou výzdobu. Každý dvůr je zdoben květinami, rostlinami a dalšími dekorativními prvky, které vytvářejí úchvatné a barvitě kvetoucí prostory.

Festival Duanwu
Festival Duanwu, známý také jako Festival dračích lodí, je tradiční čínský svátek slavený pátého dne pátého měsíce čínského lunárního kalendáře. Festival Duanwu má dlouhou historii a je jedním z nejdůležitějších a nejpobulárnějších tradičních svátků v Číně a dalších asijských zemích. Během festivalu se konají závody dračích lodí. Lodě mají tvar dračího těla a jsou dekorovány jasnými barvami.

Festival Pow wow

Tradiční a kulturní událost původních obyvatel Severní Ameriky,

především indiánských kmenů. Tato událost slouží jako setkání a oslava indiánské kultury, tradic a společenství. Pow wow je obvykle vícedenní akce, během které se účastníci sejdou na vyhrazeném místě, známém jako „pow wow grounds“, a zapojí se do různých tradičních aktivit, včetně tance, hudby, zpěvu, řemesel a soutěží.

Día de Muertos

Día de Muertos, známý také jako Den mrtvých, je tradiční mexický svátek slavený každý rok od 31. října do 2. listopadu. Tento svátek je zasvěcen památce zesnulých a slaví se prostřednictvím různých rituálů a tradic, které kombinují katolické a pohanské prvky. Día de Muertos je spojen s vírou, že během těchto dní duchové zesnulých přicházejí na návštěvu a navštěvují své rodiny.

Hanami

Tradiční japonský festival oslavující rozkvétající sakury a obecně jaro. Hanami doslova znamená „pozorování květů“. Festival je jedním z nejvýznamnějších japonských svátků jara a slaví se po celém Japonsku.

Hlavním cílem festivalu Hanami je vyrazit do přírody, do parků, zahrad a podél řek, kde jsou sakury v plném rozkvětu, a užít si krásu kvetoucích stromů.

Hanami trvá několik týdnů, protože sakury rozkvétají postupně

v různých částech Japonska. O termínu Hanami se většinou informuje prostřednictvím meteorologických předpovědí kvetoucích sakur, které pomáhají lidem plánovat své výlety tak, aby viděli sakury v nejlepším rozkvětu.

Přínos projektové výuky

Přínos celoškolského žákovského projektového dne spatřuji zejména v budování dobrých vztahů mezi žáky, jelikož v každém týmu byli náhodně vybraní žáci ze všech ročníků, od prvního do devátého.

Dalším přínosem je samostatnost žáků při výběru, tvorbě a prezentaci vybraných témat a rozvoj kreativity. V projektových činnostech mají žáci vlastní odpovědnost a spoluzodpovědnost za práci, učí se pojmům a dovednostem i mimo okruh povinného školního kurikula, rozvíjí týmovou práci a své komunikační dovednosti. Projektový den je významným a obohacujícím prvkem v rámci vzdělávacího procesu žáků na základní škole.

Děkujeme všem rodičům, rodinným příslušníkům a dětem z mateřských školek, kteří se přišli na prezentaci žákovských projektů podívat. A v příštím školním roce se opět na konci října těšíme na další projektový den na jiné zajímavé téma.

text: František Látal

PŮL ROK VE ŠKOLCE UBĚHL ZÁVRATNOU RYCHLOSTÍ

Jako každý rok, tak i letos proběhl zápis nových dětí do naší školky, a to 4. května. Zároveň byl i Den otevřených dveří, takže rodiče mohli nahlédnout do prostor školky nebo se zúčastnit výuky v jednotlivých třídách.

Květen je také vždy v duchu jarních besídek pro maminky, které se konaly v jednotlivých třídách v druhé polovině měsíce. Poslední květnový den proběhlo na školní zahradě společné fotografování tříd, aby měly děti památku na školku i kamarády.

Dětský den jsme s dětmi oslavili v Lanáčku v Otrokovicích. Všichni jsme si to moc užili, počasí nám přálo a také oběd v místní restauraci dětem moc chutnal.

5. a 6. června proběhla ve školce canisterapie. Pejsky si děti hladily, tulily se, mohly s nimi ležet na dece a relaxovat. Byl to velký zážitek pro všechny.

Také na předškoláky jsme tento měsíc nesměli zapomenout. Bylo pasování na školáky. Bohatý program na školní zahradě doprovázený živou hudbou pod vedením pana učitele Herberta Novotného, který zároveň vystoupil i s dětmi, které chodí ve školce do flétničky. Předvedly, co se za celý rok naučily. O legraci se postaral veselý klaun, který bavil děti i dospělé.

Letos poprvé byla naše školka zavřena celé prázdniny, a to z důvodu velké rekonstrukce elektriky. Na konci měsíce srpna jsme školku postupně připravovali na nový školní rok, aby se děti vrátily do krásně vyzdobené a nově vybavené školky.

Začátek školního roku proběhl 4. září. Pro nové děti bylo odloučení od rodiny těžší a byly i nějaké slzičky. Děti si rychle zvykly na nové prostředí i na nové paní učitelky.

Na konci září děti navštívily místní loděnici, kterou si mohly prohlédnout, a dokonce pluly i na lodi. O pár dní později přijely paní doktorky a zdravotní sestřičky z Kroměřížské nemocnice, a s., a přichystaly dětem na školní zahradě zábavný program „Zdravotníček“. Děti mohly nahlédnout do sanitky, převléct se za doktory a sestřičky a dozvědět se spoustu nových a užitečných informací.

5. 10. děti zabavilo muzikálové vystoupení ve školce, kde si zazpívaly známé písně.

Koncem října navštívil naši školku kouzelník Valdini. Vystoupení bylo velmi zábavné, děti pomáhaly kouzelníkovi s jednotlivými kouzly a nakonec každé dítě dostalo balónek, ze kterého jim pan kouzelník vyrobil zvířátko.

Dušíčkový čas, jako každý rok, vítáme dýňovou slavností, kdy si rodiče s dětmi společně vyřezali dýni - ať už doma, nebo ve školce - a vytvořili si podzemní dekorace. Také jsme ochutnali spoustu dobrot z brambor, dýní a jablíček. Paní učitelky si s dětmi připravily krátký hudební program, který zazpívaly na školní zahradě, kde nám k tomu svítily právě zmiňované vyřezané dýně. Ve školce poté proběhlo další kouzelnické představení.

Pak jsme se s dětmi těšily na advent a další krásné chvíle spojené s vánočním časem.

text: kolektiv MŠ Kvasice

KROUŽEK PEČENÍ NA NAŠÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLE: VŮŇĚ A DOVEDNOSTI SE SNOUBÍ

Ve škole přibyla v letošním školním roce další volnočasová aktivita – Kroužek pečení pro žáky 8. tříd. Dvakrát do měsíce se setkávají ve školní kuchyňce, aby prozkoumali tajemství výroby různých druhů pečiva.

Nejedná se pouze o prosté smíchání ingrediencí; žáci se učí vše od základů – jak se připravuje droždový kvásek do kynutého pečiva, správný postup práce s křehkým těstem a klíčové triky, které předcházejí častým chybám. Kroužek pečení není tedy pouze o výsledcích v podobě chutného pečiva, ale každý recept s sebou přináší i teoretické znalosti. Kombinace pra-

xe a teorie poskytuje žákům komplexní pohled na svět pečení. Kroužek pečení se na naší základní škole stal místem pro vytváření skvělého pečiva, ale i pro formování budoucích pekařských nadšenců. O spojení vzdělávání a zábavy tu přeci jde především. Moravské koláče, mrkvové rohlíčky, cupcaky a lněné rohlíky jsou jen některé z lahůdek, které si žáci vyzkoušeli upéct. Každý recept pomáhá žákům rozvíjet jejich schopnosti a kreativitu. I v dalším pololetí nás čekají další výzvy. Například odpalované těsto, sněhové pečivo nebo domácí chléb. Už se vám také sbíhají sliny?

text: Dagmar Janíková

ŽÁCI 3. A 4. TŘÍD DOSTALI MOKRÉ VYSVĚDČENÍ

Od začátku září do poloviny listopadu absolvovali žáci 3. a 4. třídy plavecký výcvik v krytém bazénu v Kroměříži.

Na každou z deseti lekcí se žáci těšili a pobyt ve vodě si užili. Dokonce zvládli i závody na 25 metrů v plaveckém způsobu prsa. Úspěšný výcvik byl zakončen hrátkami ve vodě a předáváním Mokrého vysvědčení. Moc děkujeme všem instruktorům a instruktorkám plavecké výuky v Kroměříži.

*text: Kateřina Stará
a Hana Králová*

E-TWINNINGOVÝ PROJEKT: SPOJENÍ ČESKÉ A ITALSKÉ ŠKOLY SKRZE KREATIVITU A ANGLICKÝ JAZYK

Ve škole jsme se pustili do vzrušujícího eTwinningového projektu, který nám otevřel bránu k novým poznáním. Na začátku školního roku jsme začali spolupracovat s italskou školou, a už teď můžeme říct, že tato zkušenost přináší žákům nejen radost, ale i motivaci k dalšímu vzdělávání v oblasti cizích jazyků.

Prvním úkolem bylo představení se prostřednictvím dopisů. Žáci 4. třídy o sobě v anglickém jazyce sdíleli základní informace, napsali o svých koníčcích či jaká jsou jejich oblíbená jídla a hry. Když dopisy z Itálie dorazily, tak si je všichni nadšeně pročítali a vzájemně hledali společné zájmy. Některé žáky zase zaujaly pěkné obrázky v dopisech. Nyní jsou pestrobarevné popisy dětí vystaveny na nástěnce, kde si je mohou prohlédnout i ostatní žáci.

S příchodem vánočního období jsme se rozhodli, že dalším úkolem bude tvorba vánočního přání pro

naše italské přátele. Díky úvodním, seznamovacím dopisům, již známe jména našich zahraničních partnerů, a proto můžeme adresovat přání konkrétním žákům. Věříme, že přáníčka přinesou úsměv na tvářích dětem jak v České republice, tak v Itálii.

Naše spolupráce bude pokračovat samozřejmě i v druhé polovině školního roku. Během těchto měsíců

budou naši žáci pokračovat ve vzájemném seznamování a podílet se na vzájemných aktivitách, které nám poskytnou příležitost poznat víc kulturu našich italských přátel.

Náš eTwinningový projekt nejenže otevírá dveře k mezinárodnímu porozumění, ale také poskytuje nezapomenutelné zážitky pro naše žáky. eTwinningové projekty totiž nejsou

pouze o propojení škol, ale hlavně o propojení žáků. Projekt jim umožňuje používat anglický jazyk v opravdových situacích a nejenom v uměle vytvořených, kterých mají ve třídě dostatek. Projektem čtvrtáci můžou překonat geografické hranice a vybudovat tak most přátelství mezi českou a italskou třídou.

text: Dagmar Janíková

BOBŘÍKA INFORMATIKY ZÍSKALO 7 NAŠICH ŽÁKŮ

Někteří žáci ze Základní školy Kvasice se 10. listopadu zúčastnili 16. ročníku celostátní soutěže Bobřík informatiky. Jde o předmětovou soutěž podporovanou Ministerstvem školství ČR.

– Soutěž je cílena na běžného bystřerého žáka se zájmem o svět technologií.

– Klade si za cíl seznamovat žáky a jejich učitele s tím, co to jsou informatické otázky a problémy a že informatika není totéž co ovládání počítače.

– Soutěží se v pěti věkových katego-

riích od 4. ročníku základní školy po maturanty.

– Soutěžící odpovídají na otázky z oblasti informatického myšlení, algoritmizace, porozumění informacím, řešení problémů a digitální gramotnosti.

– Soutěžící vyplňují online test, v němž vybírají z několika odpovědí nebo přemísťují objekty na obrazovce.

– Soutěžení probíhá na počítačích v počítačové učebně školy.

Hlavním smyslem soutěže je vyzkoušet si své vědomosti a ulovit Bobříka informatiky. Úspěšným řeši-

telem se stává soutěžící, který dosáhl v testu alespoň 120 bodů. Za naši školu se do soutěže přihlásilo 17 žáků. V kategorii Benjamin soutěžili 4 žáci. V kategorii Kadet 13 žáků. Sedmi žákům se podařilo v soutěži získat Bobříka informatiky. V kategorii Benjamin uspěl Tomáš Chrastina. V kategorii Kadet uspěli: Ondřej Paterna, Patrik Čevora, Nikolas Bosák, Marcela Dubinová, Markéta Štěpáníková a Jan Švec. Úspěšným řešitelům soutěže gratulujeme a věříme, že budou naši školu reprezentovat i v příštím roce.

text: Tomáš Svoboda

ŠKOLNÍ TURNAJ VE STOLNÍM TENISE ZAJISTIL HRÁČŮM ÚČAST V OKRESNÍM KOLE

Oblíbenou soutěží našich žáků je pravidelně klání ve stolním tenise. Po covidové pauze se už nejedná o dlouhodobou soutěž, která se odehrávala o velkých přestávkách v prostorách školy, ale o jednorázový turnaj pořádaný ve spolupráci s místním oddílem

stolního tenisu. Tentokrát se jej zúčastnilo 21 chlapců a 21 děvčat. Ti se nejdříve utkali v sedmičlenných skupinách a 12 nejlepších potom vyřazovacím způsobem hrálo o medaile. Vítězem chlapecké části se stal suverénně loňský bronzový medailista Václav

Kohout (8. A) před Šimonem Šiškou (8. B) a velkým překvapením Michaelem Nezbedou (8. B) a Tadeášem Stránským (7. třída). V dívčí kategorii obhájila loňský triumf Adéla Dvoulletá, která ve finále skolila dívčí objev turnaje Nelu Droběnovou (7. třída).

V souboji o bronz měla tentokrát více sil Sofie Petrová (8. A) a 4. místo brala Zuzana Horová (8. B). Všichni semifinalisté si rovněž zajistili účast v okresním kole, které by se i v letošním školním roce mělo konat v Kvasicích.

text: Jiří Machovský

PROBUĎ V SOBĚ XO!

„Probuď v sobě XO“ je slogan soutěže pišQworky. Je to největší soutěž pro žáky základních a středních škol Česka a Slovenska v hraní piškvorek. Soutěžit mohou týmy, pro základní školy tříčlenné (plus jeden náhradník), a pro střední školy pětičlenné (plus dva náhradníci). Soutěží se na třech úrovních: oblastní turnaje, krajské turnaje a velké Grandfinále v Brně na Masarykově univerzitě. Soutěžit mohou také jednotlivci, v kategorii Kadet základní a střední školy, do 26 let pak Veteráni.

Celou akci organizuje spolek CBG – Student Cyber Games. Jsou to studenti, které baví hry a od roku 2003 pořádají soutěže pro ostatní hrávé lidi. PišQworky se letos uskutečnily po patnácté.

Základní škola Kvasice letos do oblastního turnaje vyslala dva soutěžní týmy. Hráče jsme vybírali pečlivě, nejprve ve třídách (VI., VII., VIII. A, VIII. B), 16 nejlepších se utkalo ve školním turnaji. V něm se nejlépe dařilo těmto žákům: 1. Patrik Čevora (VII.), 2. Pavel Kadlčík (VIII. B), 3. Eliška Kadlečková (VII.), na čestném 4. místě skončil Tadeáš Stránský (VII.). Tito žáci vytvořili náš hvězdný tým „Kvarteto“. Na dalších místech se umístili Marcela Dubinová, Zuzana Horová, Markéta Štěpániko-

vá (všechny VIII. B) a Jan Švec (VIII. A). Vyjmenovaní hráči vytvořili tým „Náhoda“.

Oblastní turnaj se konal 6. 11. ve Zlíně na Gymnáziu Lesní Čtvrť. Přihlásilo se celkem 12 týmů ze čtyř základních škol (Uherský Brod, Želechovice, Otrokovice a Kvasice) a dva týmy postavilo pořádající gymnázium. Týmy byly rozloženy do dvou skupin. Ve skupinách se hrálo o pořadí, dva týmy z každé skupiny vypadly a ostatní po-

stupovaly do pavouka. Kvasické Kvarteto potvrdilo svoje kvality a ze skupiny postoupilo. Bohužel ze čtvrtého místa, takže hned v úvodu narazilo na pozdějšího finalistu, tým gymnázia. Obdivovala jsem u našich hráčů jejich trpělivost, výdrž, soustředění a rozvahu při hře. Věřím, že kromě zážitku získali i cenné zkušenosti, které jistě zúročí příště. Tým Náhoda obsadil ve skupině 5. místo a v soutěži dál nepokračoval. I tak si děvčata hru užila.

Všichni soutěžící si zaslouží pochvalu za pěknou reprezentaci školy. Jsou příkladným vzorem pro ostatní. Piškvorky může hrát každý a téměř všude. Hra posiluje pozornost, strategické myšlení a jako každá soutěž nám pomáhá překonat nezdary a přináší radost, když se povede zvítězit. A navíc: kdo si hraje, nezlobí. Těším se na další ročník soutěže. Piškvorkám zdar!

text: Martina Smolinková

Kulturní komise obce Kvasice Vás srdečně zve na sbírání kulturních i sportovních zážitků v roce 2024:

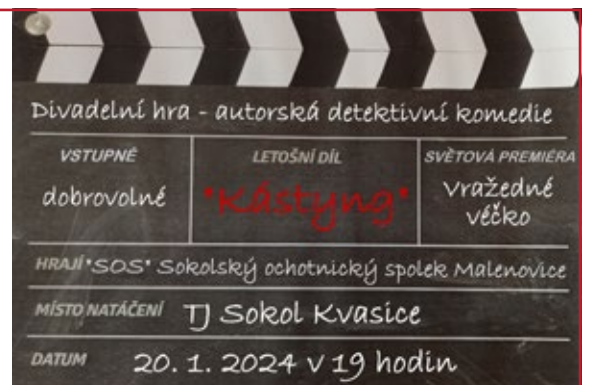
20. 1. v 19 hodin v Sokolovně v Kvasicích bude divadelní představení

„To se tak v chatě kdesi uprostřed lesa v dobré víře sejde deset cizích lidí. Co se dělo dál, to nikdo z nich nečekal. Chcete to vědět i Vy? Stačí přijít.“

25. 2. na **Turnaj v pexesu v sále Sokolovny**

16. 3. na **Ples Obce Kvasice**

Přijďte si spolu s námi užít volný čas a oprostít se od každodenních starostí.

Zveme Vás na

TRADIČNÍ VÁNOČNÍ VARHANNÍ KONCERT,

který se uskuteční 25. 12. 2023 v 17:30 v kostele P. Marie Nanebevzaté v Kvasicích,

PROGRAM: J. S. Bach, A. Vivaldi, J. N. Lemmens, T. Dubois, G. Bizet, F. Liszt, J. Alain.

Na varhany zahraje Anna Šebestíková.

Dobrovolný příspěvek bude věnován na Likvidaci lepry.

Přijďte se zaposlouchat do tónů varhan rozeznávajících se v kostele.

VÝROČÍ 600 LET OD VYPÁLENÍ A OBNOVY MĚSTEČKA (1423–2023)

V letošním roce si v Kvasicích připomínáme několik výročí spojených s významnými osobnostmi našeho městečka. Nejsou to ale jen tato výročí, ale také jiné významné události. Letos je tomu právě 600 let, kdy naše městečko, tenkrát ještě v podobě malé středověké vesnice, postihl málem úplný zánik. Ona událost souvisí s obléháním a následným vypálením kvasické tvrze. Byla sice popsána již v obou knihách o našem městečku, ale i přesto se stále objevují nová a nová písemná svědectví událostí z té doby. V souvislosti s tímto smutným výročím bych vás chtěl krátce seznámit s událostmi tak, jak je popisují nové historické prameny.

Předcházející události

V prvním desetiletí 15. století přišla moravská šlechta do styku s českým reformním hnutím, a to poměrně později než šlechta česká. Jakousi roli zprostředkovatele kontaktů mezi moravskou šlechtou a reformním hnutím sehrál Lacek z Kravař, který v letech 1407–1411 pobýval většinu času v Praze na dvoře Václava IV. S Husem se dokonce osobně sblížil. Na rozdíl od Čech však husitství na Moravě našlo jen minimální odezvu ve větších královských městech.

V roce 1415 již na Moravě existovala určitá prohusitská skupina vedená Lackem z Kravař, která stála v pozadí moravských akcí na Husovu obranu. I přesto ale nemůžeme všechny moravské pány, jenž přidali svou pečeť na stížnou listinu v září 1415 proti Husovu upálení, považovat za výčet moravské proreformní šlechty. Daleko důležitějším měřítkem vztahu šlechty k reformnímu hnutí se v této době stala skutečnost, zda jednotliví páni vydržovali na svých panstvích husitské kněze.

Pro další vývoj církevních poměrů a pro rozšíření husitství na Moravě v letech 1416–1420 měl zásadní význam čtyřletý spor o olomoucké biskupství. Situace z předešlých let

se zásadně mění po únoru 1418, kdy nový papež Martin V. jmenoval Jana Železného olomouckým biskupem. Právě toto období při neutěšené situaci a sporu o olomoucké biskupství využila moravská šlechta k dosazování a výměně husitských kleriků (klerik–duchovní) k farám na patronátu husitské šlechty.

Svědectvím o určitém revolučním hnutí může být událost z roku 1418, kdy obyčejný lid pod vedením husitského kněze Tomáše z Vizovic přepadl klášter ve Vizovicích a zničil ho. K výraznému zostření protihusitství došlo na Moravě až po definitivním nástupu Jana Železného v roce 1420.

V letech 1416–1418 musela tedy na Moravě proběhnout akce výměny plebánů (plebán–duchovní správce venkovské farnosti). Do moravského boje o fary se v té době aktivně mohl zapojit právě i Lacek z Kravař. V únoru 1418 ale Jan Železný coby administrátor olomoucké diecéze vydává listinu adresovanou všem plebánům a jejich vikářům v čele olomoucké diecéze. V listině je vyjmenováno 24 kleriků, kteří jsou označeni vyloženě za uchvatitele farních kostelů. Jednotlivé farní lokality byly rozmístěny od Kroměřížska po Zdounecko, od Zlínska přes Uherskohradištsko po Veselsko a Strážnicko.

Kvasice byly důležitým místem

Jak na tom byly v té době právě Kvasice? Tvořily jakési centrum panství pánů z Kvasic, což byla podobně jako páni z Kravař jedna z větví mocného rodu Benešoviců. Začátkem 15. století (1412–1420) zde vrchnostenská práva vykonával Petr Strážnický z Kravař, poručník sirotků Beneše z Kvasic. Patronát kvasického kostela patřil místní vrchnosti nepochybně od jeho založení, i když první bezpečný doklad pochází až z roku 1437, kdy Anna z Kvasic intabulovala kvasický statek Janu Kuželovi ze Žeravic. Petr Strážnický z Kravař se stal poručníkem sirotků Beneše z Kvasic (+ po roce 1410) v roce 1412, kdy se poručnictví v jeho prospěch vzdal La-

cek z Kravař. V lednu 1420 již svým kvasickým dědictvím disponovala samotná Anna z Kvasic, na kvasické panství vzala na spolek svého muže Aleše z Ronova. (Pravděpodobně se Anna před tímto datem provdala.)

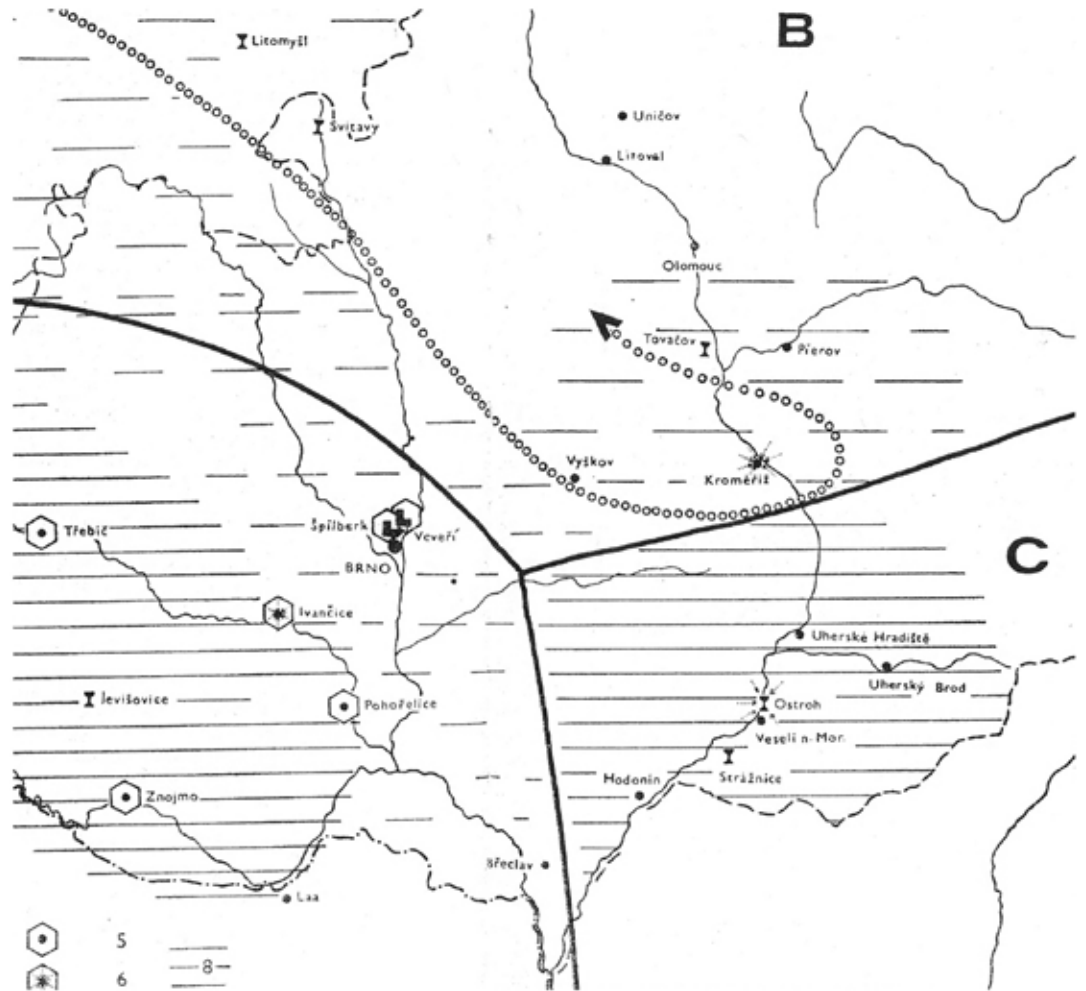
O nezpochybnitelném významu a důležitosti lokace Kvasic jsem se už na mnoha místech v předchozích letech zmínil. Podle již zmíněné listiny lze vyvodit závěr, že u dvou třetin většiny kostelů náležel patronát příslušníkům panských rodů. Tři patronáty držel Petr Strážnický z Kravař, k čemuž ještě čtvrtý spravoval z titulu poručnictví (Kvasice). Právě na panství Petra Strážnického z Kravař známe několik utrakvistic-

kých kněží (utrakvisté–kališníci). Patřil totiž mezi přední husitské pány na Moravě, po smrti Lacka z Kravař převzal dokonce úřad zemského hejtmana na Moravě. O jeho uvádění utrakvistických kněží existuje několik písemných svědectví (mezi takové fary patřily i Kvasice). Je tedy dost pravděpodobné, že Petr z Kravař zavedl před začátkem roku 1418 utrakvismus na většině, ne-li na všech patronátních farních strážnického panství, a tak postupoval i na ostatních državách, Kvasice nevyjímaje. Obdobná situace byla i v sousedním Tlumačově, patřícím Milotovi z Kvasic a Trávníka. Také jemu po roce 1410 (kdy zemřel Beneš z Kvasic) vykonával poručnictví

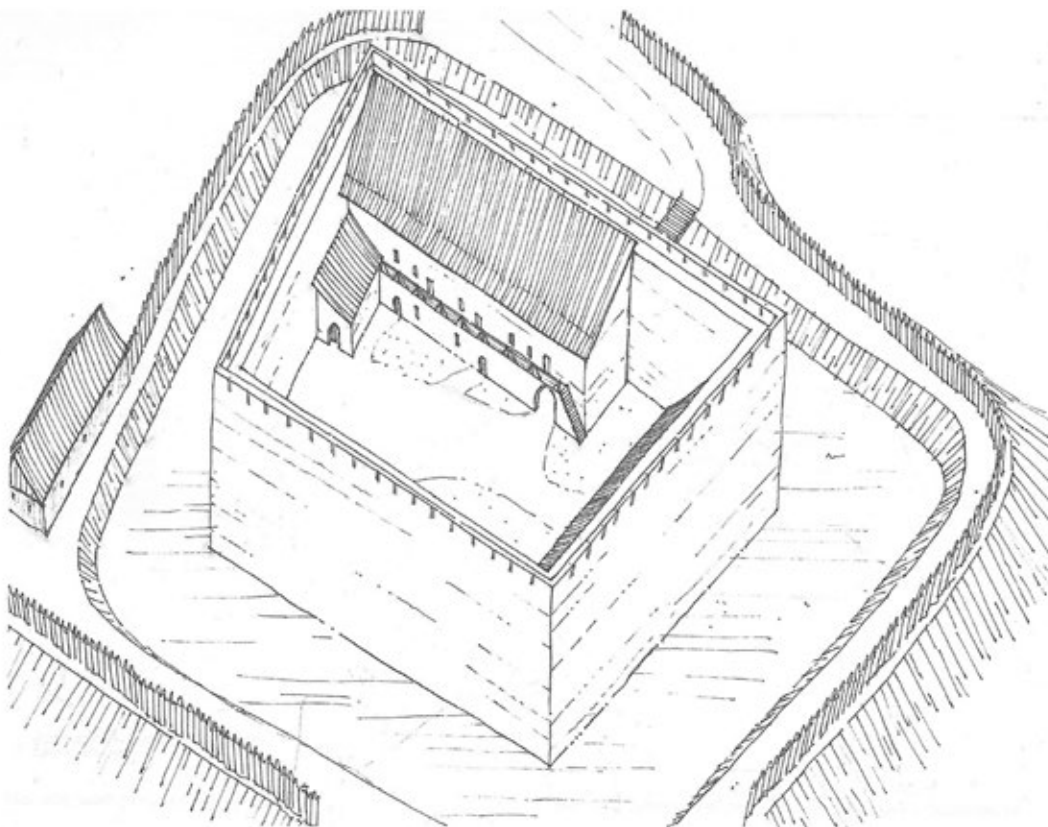
Petr Strážnický z Kravař až do roku 1413, kdy dosáhl Milota dospělosti a držel Trávník (po smrti své matky 1415 pak i Tlumačov). Do řad husitské šlechty ho zřejmě přivedl jeho někdejší poručník Petr Strážnický a v koordinaci s ním uvedl husitského kněze ke kostelu v Tlumačově. Již z roku 1416 existuje zpráva o podávání podobojí v Tlumačově a nedalekých Napajedlích.

Katolické duchovní nahradili husitští

Z listiny tedy vyplývá, že někteří husitští páni na Moravě před začátkem roku 1418 vyměnili téměř na všech farách svých panství katolické duchovní za kněze husitské. Situace se na Moravě rokem 1419 ale podstatně mění, po vánočním sněmu začal moravské poměry systematicky pacifikovat král Zikmund, po jehož boku stál v roce 1420 olomoucký biskup Jan Železný. Většina pánů se alespoň navenek vzdala husitství a lze předpokládat, že v důsledku těchto událostí došlo i k likvidaci určité části utrakvistických far. I přesto například u vesnice Nedakonice u Uherské-

Mapka, tečkovaná šipka značí postup českých husitů na Moravu v roce 1423

Pokus o rekonstrukci podoby hradu v KvASICICH v závěru 14. století, pohled od jihozápadu, kresba J. Štětina

ho Hradiště vznikl na konci roku 1420 na ostrově řeky Moravy jakýsi husitský Tábor po vzoru z Čech, který vedli kněží Bedřich ze Strážnice a Tomáš z Vizovic. Tábor měl v té době velkou výhodu, jednak střežil obě hlavní cesty z Uher na Moravu a jednak ho dobře chránila ramena řeky Moravy. Husité z tohoto Tábora obsadili 12. ledna 1421 cisterciácký klášter na Velehradě. Na podzim roku 1421 zahájil proti moravským husitům král Zikmund systematické potlačování. Působení husitských kněží na Moravě bylo omezeno a část z nich se musela ukrývat na hradech husitských pánů, kteří se Zikmundovi nepodřídili. Pod tlakem tehdejších událostí se jako první poddal Zikmundovi Petr Strážnický z Kravař, dostal podmínku, aby se do čtyř neděl zřekl kalicha a aby přiměl své společníky, mezi které patřil i Milota z Trávníka, aby se stejně tak vzdali husitství. V té době, někdy na podzim 1421, vojska zničila nedakonický husitský Tábor.

V roce 1423, když začaly na Moravu pronikat výpravy českých husitů, se přeživší zbytky husitů zapojili do jejich řad. Husité tak mnohdy nacházeli mezi domácím obyvatelstvem často podporu.

V Kvasicích byla krutá bitva

Z výše uvedených informací je viditelné, že situace na Moravě byla po stránce historických událostí plná přeměn a zvrátů odehrávajících se ve stínu různých bitev, obléhání a vypalování. V letech 1421 a 1422 moravští husité mnoho ztratili, proto dochází v roce 1423 k tažení husitů na Moravu. Jak nám

zanechali zprávy pisatelé různých kronik k dané události, které pak přepsal ve své knize i spisovatel Jindřich Spáčil (Městečko Kvasice, 1921), lze se domnívat, že se v Kvasicích odehrála opravdu krutá bitva. Jak nám v krátkosti popisuje děj sám Spáčil: Kvasice byly obléhány po tři dny. Hrad byl silný, hradbami a příkopy obehnaný a jeho majitel s purkrabím Rackem se v něm statečně hájili. Teprve když přitáhl na pomoc bratr Žižka, tehda již úplně slepý, a vznítel u bojovníků nadšení, podlehla tvrz. Byla zapálena a v ohni uhořel také její majitel. Husité tedy opanovali Kvasice. Že

bylo v Kvasicích potom povražďeno 300 lidí, jest holá smyšlenka jesuitů, kterou napsal Hájek do své kroniky.

Po bitvě došlo k rychlé obnově městečka

Podrobně se k dané události věnuji v obou knihách o Kvasicích (2005 a 2021), navíc cílem tohoto článku není podrobné rozebírání dané události i jejího historického pozadí v kontextu dějin Moravy té doby, ale především připomenutí si události, která se zde v našem městečku a jeho okolí odehrála. S ní jsou také spojené pověsti s Vrážis-

kem a Rubanicí vzešlé také z pera spisovatele Jindřich Spáčila.

Závěrem ještě uvedu, že o významu Kvasic, hlavně jeho polohy (byl to především brod přes řeku Moravu a také křižovatka důležitých starých cest), svědčí i fakt, že hned krátce po oné události v roce 1423 začali majitelé kvasického panství téměř s okamžitou obnovou či přestavbou tvrze i samotné vesnice. Vzniká tak nejen nové pevnější sídlo kvasické šlechty, hrad s důmyslným obranným systémem, ale lze i bez nadsázky říct, že rokem 1423 se začíná psát pro naše městečko nová kapitola jeho historie.

text: Petr Klapil

ADOLF STRAKA A JEHO PŘEDCHŮDCI NA KOSTELNÍM KŮRU

Tak byla nazvána přednáška, která se uskutečnila v pátek 20. října na počest 140 let od narození významné kvasické osobnosti Adolfa Straky, varhaníka v kostele Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Nepomuckého v Kvasicích, ředitele kůru, pedagoga a skladatele. V Kvasicích se sice nenarodil, ale od roku 1905 do roku 1960 zde aktivně působil, bydlel a založil rodinu.

Přednášející Mgr. Miroslav Lukeš, Ph. D., zařadil do své přednášky i předchůdce v této Bohu milé službě, čímž nás seznámil s vývojem celé kostelní hudby a s jejími představiteli od 17. století až po nástup Adolfa Straky. Prostudoval spoustu materiálů dnes uložených v archivech a muzeích na Moravě i ve Vídni. Zavítal také do našeho muzea a procházel matriky pro upřesnění mnohdy nepřesných jmen a dat uváděných v historických pramenech.

Kostel a škola byly spojené nádobou. Rektor, někdejší řídící učitel školy, byl zároveň správcem kostelního kůru. Musel sám nebo jeho pomocníci učit děti muzice a vést je ke zpěvu na kůru.

Seznam rektorů, ředitelů kůru v kvasických kostelech

Starý kostel na hřbitově od roku 1634: Jiří Lorenc Lipenský, Jiří Kytla,

Samuel Architektor, Jan František Slovák (jeho syn František učil v Napajedlích a oženil se sestrou kvasického faráře Požárníka), Jan Hulita, Jan Tomašík, Jiří Kalabis.

Nový kostel na náměstí od roku 1740: Jiří Kalabis, Karel František Šulista, František Xaver Antonín Daněk, František Vadas, Antonín Vaníček, poslední rektor, který bydlel ještě na staré škole v Horní Ulici číslo 84, naproti hřbitova, František Evaristus Křelka – hudební skladatel, byl prvním, který bydlel ve škole číslo 16 na „městečku,“ kam byla později přemístěna radnice, Josef Bernard Šimon Křelka, Ludvík Táborský, Antonín Zlobický, zemřel za varhanami o Velikonocích v roce 1905 na Vzkříšení, raněn mrtvicí, vypomáhal Rudolf Sedlák, diplomovaný učitel hudby.

Mimo varhan od svého počátku vlastnil nový kostel mnoho dalších hudebních nástrojů, několik houslí, violy, violoncello, kontrabas, tympany, fagoty, lesní rohy, klarinet, pozouny.

Vrchnost podle ustanovení hraběte Jáchyma Adama Rottala za chorální zpěv při novém chrámu (vysvěcen v roce 1740) dávala jako proviant: 32 zlatých, 4 bečky piva, 4 zlaté na maso, 8 měř rži, 4 míry pšenice, 3 míry luštěnin, spížek soli a dřevo. Kromě toho dávala učitelům vědro piva za zpěv litaní každou středu, za pobožnost u sochy svatého Jana Nepomuckého a za muziku při průvodu Božího těla.

O uvolněné místo po skonu Antonína Zlobického se pak ucházel Adolf Straka, narozen 30. června 1883 v Kolíně nad Labem.

Byl příbuzný Antonína Dvořáka

Adolfu Strakovi jsme se věnovali na přednášce nejen profesně, ale také jsme nahlédli do jeho osobního a rodinného života.

Absolvoval pražskou konzervatoř, studoval u Josefa Kličky a Antonína Dvořáka, s kterým byl v příbuzenském vztahu, jak jsme se dozvěděli na přednášce, a patřil mezi jeho poslední žáky.

Shodou okolností původní barokní varhany v kostele v Kvasicích dosloužily a v roce 1900 byly pořízeny nové, především přičiněním Emanuela Proskowetze mladšího (1849–1944), rovněž talentovaného hudebníka a velkého znalce Bachovy hudby. Ten se však vydal jinou odbornou profesí, ve které dosáhl mimořádných úspěchů, přestože měl zpočátku touhu věnovat se hudbě, nakonec se stala pouze jeho velkým koníčkem.

Mezi skvělé hudebníky, kteří se zasloužili o kostelní hudbu a zpěv v Kvasicích, patřil také správce kvasického panství Antonín Navrátil (1821–1891). Znamenitě ovládal hru nejen na varhany, ale i na housle a violoncello a udržoval kontakty s Bedřichem Smetanou (1824–1884) i s Antonínem Dvořákem (1841–1904). V Kvasicích amatérsky zinscenoval některé hry,

například komickou operu „V studni“ od Viléma Blodka (1834–1874) na text Karla Sabiny a romantickou zpěvohru „Svatojanské proudy“ od Josefa Richarda Rozkošného (1833–1913), libreto Eduard Rüffer. Také sám komponoval.

Jelikož místo varhaníka v kvasickém kostele nebylo obsazeno, rozhodl se Adolf Straka ve svých 22 letech o něj ucházet. A tak zaslal do Kvasic farář Ignáci Němci zdvořilý dopis, v němž obhajuje svou žádost o přijetí. S obsahem celého dopisu jsme byli seznámeni, včetně ukázky písma a podpisu. Jelikož obdržel kladnou odpověď, sbalil kufr a putoval z Čech na Moravu, kde trvale zakotvil a stal se prvním samostatným ředitelem kůru. Měl zajištěno živobytí a kariéru a naprosto netušil, že ho zde čeká jeho osudová láska. Výstižně to zapsala ve svém deníku Anna Stošková: Čtvrtá hospoda byla u Hanačíků, za kostelem, na dolním konci městečka. Tam obsluhovala hosty černoooká dcera Mária, do které se zamiloval náš skvělý varhaník Straka. Odvedl si ji jako manželku do Horní Ulice. Nejdříve bydleli v jeho mládeneckém bytě na poště, později, když přibýly děti, přestěhovali se o něco níže, do uvolněného bytu v panském domě. Marie Hanačíková se narodila 6. 9. 1883 v Kvasicích.

Adolf (1883–1960) a Marie Strakovi (1883–1962) měli tři děti, dva syny, Vincence (1912) a Adolfa (1913), a dceru Marii (1921). Adolf,

poštovní úředník, zemřel v roce 1940 ve věku 26 let a byl pohřben do rodinné hrobky na hřbitově v Kvasicích.

Vincenc Straka

Vincenc (PhDr.) byl rovněž hudebně nadaný. Střední školu absolvoval v Kroměříži, Právnickou fakultu a Filozofickou fakultu v Praze a v Brně (hudební věda – historie). Stal se hudebním historikem a kritikem, zkatalogizoval literární pozůstalosti Leoše Janáčka. Jeho žena Teodora, rozená Švehlíková, byla ředitelkou Janáčkovy muzea v Brně. Manželství zůstalo bezdětné. Možná také proto, že Vincenc měl podlomené zdraví z koncentračního tábora v Oranienburgu (1939–1940). Ani režim po válce mu nebyl příznivě nakloněn. Zemřel v roce 1975 ve věku 63 let v Brně. Jeho žena PhDr. Teodora Straková zemřela v roce 2010, ve věku 94 let.

Marie Straková

Dcera Marie se provdala za Josefa Pavlatu, který byl zaměstnán jako vyšší úředník u Arnošta Thuna, majitele zámku. Měli spolu čtyři syny. Dva z nich, oba křtění Michalové, se narodili v Kvasicích. Jeden z nich brzy po narození zemřel na záškrt a byl pohřben do rodinné hrobky na hřbitově v Kvasicích. Druhý Michal se stal populárním a oblíbeným hercem (1945–2017). Syn Josef a Jan se narodili v severních

Čechách, kam se Pavlatovi z Kvasic po 2. světové válce odstěhovali, Michalovi byly tři roky. Otec Michala Pavlaty emigroval do Švýcarska, odkud rodinu finančně podporoval. Jeho žena obdržela povolení za ním vycestovat až v důchodovém věku. Po jeho smrti se vrátila zpět do vlasti, zemřela v roce 2011 ve věku 90 let. Michal Pavlata zemřel 27. 1. 2017 v nedožitých 72 letech, bratr Jan brzy po něm.

Adolf Straka starší

Adolf Straka působil i jako dirigent, pianista, violoncellista a sólový zpěvák. S Emanuelem Proskowetzem se stali velkými přáteli a pořádali rodinné koncerty. Rozvinul také skladatelskou činnost, především v oblasti chrámové hudby. Spolupracoval na kancionálu pro olomouckou arcidiecézi. V muzeu Kvasice vlastníme jeho sbírku Pohřební písně. Napsal řadu drobnějších skladeb, jedna z nich zazněla i na přednášce Pange lingua – věnováno Evě Proskowetzové k svatbě. Byla složena pro nevěstu Evu Proskowetzovou (1920–2023), která se vdávala v kostele Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Nepomuckého 19. února 1940. A na rozloučenou ji zahrál na varhany v roce 1945, kdy s těžkým srdcem opouštěla rodné Kvasice a vlast. Podporoval i divadelní ochotnický spolek v Kvasicích,

zkomponoval například hudbu k divadelní hře Lesní panna. Mimo jiné psal i orchestrální kompozice, z nichž některé byly přenášeny v rozhlase Českou filharmonií. Zabýval se také studiem starých kostelních skladeb a pravostí jejich autorů. Více bylo o Adolfu Strakovi psáno v článku Kvasických novin 2/2023, autor. Miroslav Lukeš, Ph.D. Za svou práci v oblasti hudby obdržel vyznamenání od tehdejšího ministra kultury Zdeňka Nejedlého.

Musím však podotknout, že stejně cenné jsou pro historická bádání v oblasti kostelní hudby sbírky rytíře Emanuela Proskowetze mladšího (1849–1944) a faráře Matěje Moritze, sestavené již v roce 1757, o nichž byla také zmínka. Další hudební ukázkou na přednášce byla Loretánská litanie (Litaniae Virgini Fidelis) od Václava Kalouse.

Adolf Straka zemřel 24. června v roce 1960 ve věku 77 let, jeho žena Marie 10. 12. 1962 ve věku 79 let, oba jsou pohřbeni v rodinné hrobce na hřbitově v Kvasicích.

Miroslav Lukeš

Mgr. Miroslav Lukeš, Ph.D., pochází z Rokycan v západních Čechách. Po studiu ve Vojenské hudební škole v Roudnici nad Labem, obor tuba, se stal členem Posádkové hudby v Brně, v roce 1996 absolvoval Konzervatoř v Brně. Po zrušení Posádkové hudby v Brně

v důsledku reorganizace v České armádě přijal v roce 2005 nabídku od Jana Slabáka a stal se členem Moravanky. V současné době vyučuje a je zástupce ředitele Gymnázia a Základní umělecké školy ve Šlapanicích. Na částečný úvazek je zaměstnancem Moravského zemského muzea v Brně, Oddělení dějin hudby, jako kurátor pro hudbu 17. a 18. století. V Brně studoval na Masarykově univerzitě hudební vědu a získal doktorát. Disertační práce byla nazvána Hudební sbírka z kostela Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Nepomuckého v Kvasicích a její tematický katalog.

Nebyla to jen přednáška, ale spíše beseda, při níž mohli přítomní vstupovat se svými poznatky a dotazy, a také se po skončení oficiální části rozvinula bohatá diskuze, při níž došlo i na příběhy z Moravanky. Na přání organizátorů si vzal s sebou přednášející jako spoluzavazadlo i svůj milovaný hudební nástroj, načež na úplný konec zaznělo prostorem zasedací místnosti několik hlubokých tónů tuby.

Mgr. Miroslav Lukeš, Ph.D., i přes úspěšnou dizertační práci na Masarykově univerzitě v Brně v oblasti kostelní hudby v Kvasicích neustává ve svém bádání, neboť stále je co objevovat, takže se můžeme těšit na další jeho zajímavou přednášku.

text: Květa Koutňáková

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY V KVASICÍCH

– Štědrý den („půlnoční“ 24. 12.)	21:30 (15:30 Zlámanka – pro děti) – Betlémské světlo v kostele a na faře
– Slavnost Narození Páně (25. 12.)	10:45 (7:45 Zlámanka; 9:20 Těšnovice)
– Svátek svatého Štěpána (26. 12.)	7:45 (9:20 Těšnovice)
– Slavnost Matky Boží PM (Nový rok 1. 1.)	10:45

Každý je zván a vítán!

VÁNOČNÍ A NOVOROČNÍ PŘÁNÍ

Vánoce – světlo do našeho života...

Ježíš řekl: „Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.“ (Bible, Janovo evangelium 8,12)
Ježíš, světlo světa, přináší světlo a spásu: do temnot narušených vztahů, do temnot nepřijetí, do temnot opuštěnosti, do temnot neúspěchu, do temnot nespravedlnosti, do temnot nemocí, do temnot beznaděje a do všech temnot, kam je zván.

„Zvěstujeme vám velikou radost: I pro vás se v Betlémě narodil Spasitel – Ježíš Kristus!“ (Bible, podle Lukášova evangelia 2,11)

Požehnané a pokojné Vánoce a vše dobré s Božím požehnáním v novém roce 2024 přeje a vyprošuje
P. Pavel Vágner, farář.

VÝROČÍ KVASICKÝCH OSOBNOSTÍ VE 2. POLOVINĚ ROKU 2023

Také ve druhé polovině roku 2023 vzpomínáme několik výročí osobností v Kvasicích.

Marcel (Marcelín) Krasický, 125 let od jeho narození a 55 let od úmrtí

Akademický malíř, grafik, ilustrátor, pedagog. Narodil se v Kvasicích 4. září 1898, rodiče byli Marcelín Krasický a jeho žena Anna, rozená Zbudilová. Otec byl údajně potomkem polského prozaika a básníka, nazývaného „knížetem básníků“, Ignacy Krasicki (psal pod pseudonymem) a arcibiskupa ve Hnězdně. Marcel měl tři sourozence, starší sestru Andělu (1890–1943), bratry Josefa (1900–1977) a Karla (1905–2003). Otec byl vyučen malířem pokojů a všichni synové po něm zdědili vlohly k malování. Patřičného vzdělání však dosáhl pouze Marcel. Jeho první učitelkou v malování byla Leontina Bázinková, která na Obecní škole v Kvasicích vyučovala mimo jiné i kreslení. Brzy však rozpoznala u svého žáka mimořádný talent, jenž ji převyšoval, a tak ho s dárkem propustila. Obdržel od ní skříňku olejových barev, štětce a malířskou paletu, z čehož měl velkou radost. Za 1. světové války musel narukovat na vojnu do Štýrska. Po návratu se rozjel do Prahy, kde se živil malováním drobných obrázků a za utržené peníze si platil soukromé hodiny u profesora Vlado Bukovce. Poté následovalo Brno, kde byl zaměstnán u reklamní firmy. Finančně se natolik zabezpečil, že si mohl dovolit studia u věhlasných umělců. Jedním z nich byl Karl Truppe rakouské národnosti a valašský malíř profesor František Hlavica. Grafiku studoval u profesora Františka Süssera (rakouská národnost), sochařství u profesora Václava Vokálka. Jednalo se jednak o soukromou školu a Školu uměleckých řemesel Brně, kde jmenovaní působili. Využil každé možnosti k zdokonalení svého talentu, a tak se úspěchy jeho tvrdé a houževnaté práce brzy dostavily. Marcel se osamostatnil a najal si v Brně ateliér. V roce 1930 měl v Kroměříži pod patronací Klubu

přátel umění svou první výstavu. Hlavními motivy jeho maleb jsou portréty, krajiny, zátiší i akty. Ve svých malbách zachytil i mizející folklór rodné Hané, hanáckou krajinu i hanácký kroj. Zachytil prosté hanácké postavy při práci i odpočinku. V prostorách staré radnice v Přerově se nachází na stěně jeho rozměrná malba hanácké svatby. Přesto se rád inspiroval i cizí přírodou a kulturou. Navštívil Německo, Itálii, Rakousko, Bosnu a Hercegovinu. Bosna mu učarovala nejvíce. Byly to obrazy plné zářivého slunce, osmahklých tváří, vyschlých postav, pestrých bazarů. Používal celou škálu barev, především hnědých a červených, čímž dokonale ztvárnil charakter krajiny. Po druhé světové válce neodmítá ani zakázky osvobozeneckých a budovatelských námětů, například maloval pro Vojenské muzeum v Praze.

Rodinou vilu v Bělovské ulici, kde také nějakou dobu bydlel, vyzdobil postavami z řecké mytologie. Polonahé bohyně poutaly pozornost kolemjdoucích, někteří z nich se dívali jen po očku, jiní malbu odsuzovali jako nemravňou. I když to byly malby, které některé v té době pobuřovaly, byly dokonalé, originální. Marcel byl prostě bohém. Dnes můžeme jen litovat, že jsou již zazděny. Přišla mobilizace, ta ho odsunula na Podkarpatskou Rus, po ukončení se vrátil domů.

Marcel byl dvakrát ženatý. Dítě z prvního manželství s Marií Ratajovou brzy po porodu zemřelo na srdeční vadu. Přestože adopce se nezdařila, vychovávali spolu nějakou dobu chlapce Jana, který je považován za rodiče. Po předčasné smrti své první ženy se oženil po druhé s mladičkou dívkou z Valaška Věrou Hýskovou (*1925–2022). Svatba se konala v kvasickém kostele Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Nepomuckého. Z Kvasic, kde zpočátku novomanželé bydleli, natrvalo odešli do Přerova. Na Kvasice však Marcel nezapomíná, zajíždí za svými bratry. S Karlem rybaří v řece Moravy a s úsměvem vzpomínají na dětství, kdy děti u Krasických spávaly místo v koléb-

ce v rybářské síti. Mezi jeho poslední obrazy patří i působivý pohled na Kvasice z vrchu Kalvárie.

Zemřel 3. listopadu v roce 1968 na rakovinu plic. Je pohřben na městském hřbitově v Přerově. V Přerově má pamětní desku společně se spisovatelem Jiřím Mahenem, v Kvasicích na rodném domě číslo 121. Také je po něm nazvána ulice v Kvasicích i v Přerově.

Bedřich Šupčík – sportovní gymnasta, olympijský vítěz

V roce 2015 na průčelí zdi kvasické sokolovny byla slavnostně odhalena pamětní deska vynikajícímu sportovci, jehož jméno je ještě dnes skloňováno v mnoha sportovních halách v Čechách i na Moravě, Bedřichu Šupčíkovi.

Narodil se před 125 lety, 22. 10. 1898, v Trumau u Vídně v početné rodině kočího Františka Šupčíka a jeho ženy Terezie, rozené Mareschové. Sestra jeho otce Eva Skaličková, bytem v Kvasicích, na-

bídla rodině pomoc a jako malého si ho vzala k sobě, kde vyrůstal společně s jejím synem (ten utonul v řece Moravě již jako dospělý). Nemělo to být natrvalo ani zadarmo. Rodiče na jeho výchovu přispívali a po čase se dohodli na jeho návratu do vlastní rodiny. Jenže to už bylo pozdě. I když jim teta chtěla vyhovět a odjela s ním do Rakouska, aby ho předala, nakonec se po určitých peripetiích rozhodla ponechat si ho natrvalo v Kvasicích a odmítla finanční podporu. A tak se stalo, že navštěvoval v Kvasicích nejen školu, ale i sokolovnu, kde začínaly jeho první sportovní úspěchy a obdiv soukmenovců. Jeho spolužákem byl mimo jiné i spisovatel Jindřich Spáčil, který na něho vzpomíná: „Bedřich byl veselý, dobře tělesně fundovaný chlapec, chytrý, vtipný. Od mládí však pronásledovaný těžkou oční chorobou. O to více v něm bylo houževnati a touhy prorazit v životě, dostat se vzhůru a uplatnit se. Jeho výkony na kruzích a bradlech nás uváděly v úžas, jeho

nevelká postava byla samý sval, žádná tělocvičná disciplína nebyla pro něho náročná. Bedřich byl dobrý kamarád, v němž se síla a obratnost snoubily s dokonalými povahovými rysy, byl vždy ochoten pomoci, kde bylo třeba.

Po první světové válce odešel do Brna, kde pracoval v Bánské a hutní společnosti jako domovník. Zapojil se zde do Sokola a pod odborným vedením se vypracoval na vynikajícího sportovního gymnastu, který byl nominován v roce 1924, sice až na poslední chvíli, na VIII. olympijské hry do Paříže a získal zlatou medaili ve šplhu na laně bez přírazu. Byla to pro tehdejší Československo první zlatá olympijská medaile.

Následovaly další úspěchy sólové i v družstvech, přiváženy stříbrné, bronzové medaile nebo čestná přední místa.

Bedřich Šupčík střídal zaměstnání, ale Sokolu byl věrný. V roce 1948 ho v Praze postihl první infarkt, a tak se na naléhání rodiny stěhuje z rušného velkoměsta do Horosedel, rodiště jeho ženy. Ale ani tady neunikl druhému infarktu, který ho donutil k odchodu do invalidního důchodu. Přestože se obrátil s žádostí o pomoc ke Státnímu výboru pro tělovýchovu a sport, neuspěl. A tak si přivydělával jako pojišťovací agent. Třetímu infarktu v písecké nemocnici již podleh. Byl pohřben na hřbitově v Mirovicích u Písku. Zemřel 11. července v roce 1957 ve věku 58 let. Při odhalení pamětní desky v Kvasicích byl také jeho syn a vnuk. Pamětní desku nechal pro obec Kvasice zhotovit na své náklady jeho velký celoživotní obdivovatel Bedřich Lovák, sportovec tělem i duší, legenda a nestor šplhu, který byl v roce 2003 ve svých 70 letech za svůj sportovní výkon ve šplhu zapsán do Guinnessovy knihy rekordů. Podporoval mnoho dalších nadšenců pro tento sport. Bedřich Lovák zemřel v Hradci Králové 28. 8. 2021.

Bedřichu Šupčíkovi byla na jeho počest zasazena na sokolské zahradě lípa, kterou přivezli jeho fanoušci při odhalení pamětní desky.

Jindřich Spáčil napsal hodně knih i o Kvasicích

Další osobností, která je pro nás určitě nejznámější, je již vzpomína-

ný spisovatel, amatérský archeolog, publicista a pedagog Jindřich Spáčil. Od jeho úmrtí, zemřel 20. listopadu 1978, uběhlo 45 let a je pohřben na Městském hřbitově v Kroměříži, kde má čestný hrob. V příštím roce budeme vzpomínat 125 let od jeho narození. Narodil se 24. 5. 1899 v Kvasicích, v Horní ulici na čísle 258, kde má vloženu pamětní desku.

Po první světové válce, kterou prošel ještě jako student na třech frontách, v Itálii, Francii i Rusku, (v roce 1916 byl povolán do rakouské domobrany), zakončil v roce 1919 studia maturitní zkouškou v Učitelském ústavu v Praze. Zpočátku učil v rodných Kvasicích, kde se stal kronikářem, později v Lednici, v Hulíně a od roku 1928 trvale v Kroměříži, kde také bydlel.

Je známo, že v Kvasicích ukliďňoval po 1. světové válce vzbouřence proti židovským obchodníkům. V roce 1937 se stal ředitelem na Odborné škole pro ženská povolání v Kroměříži (škola byla zrušena v roce 1951), kde začínal jako učitel. V roce 1951 až 1959 učil na tehdejší „jednáctiletce“ (dnes gymnázium). Po celý život se věnoval lidovému a vlastivědné práci. Zajímala ho historie i prehistorie. První jeho práce, jako dvacetiletého učitele, má název Kvasice v dávnověku. Následovala řada dalších historických románů o Kroměříži, Kvasicích a okolí. Jmenujme z jeho bohaté literární tvorby alespoň ty nejznámější: Městečko Kvasice, později Naše městečko Kvasice, Lásky a rebelie, Tisíce růží, Z časů dávných i nedávných, Kudlovská Dolina, Kroměřížský sněm 1848–1849, Bludné kořeny, Tvrz nejpevnější, Prs-

týnek s rubínovým kamenem, Náušnice z Madagaskaru a další. Vedle knih pro dospělé čtenáře psal i pro děti, nejčtenější se stala v určité době kniha Pod cimberskou hradní věží a Velocipéd, stroj rychlonohý. Psal do Lidových novin, Českého slova, Pestřého týdne a jiných. Město Kroměříž i městečko Kvasice mu udělily čestné občanství. Na jeho počest byla v roce 1984 vytyčena chřibská naučná turistická stezka.

Otec Tomáš Spáčil pocházel z Karolína, kde jeho dědeček Anton patřil mezi první nádenické obyvatel nově založené kolonie. Matka Vincencie, rozená Zelinková, pocházela z Kvasic. Tomáš Spáčil sloužil u kvasického hraběte, později knížete Jaroslava Thun-Hohensteina, jako hajný, komorník a později správce, čímž měl Jindřich Spáčil možnost studovat v zámeckém archivu.

Cituji z knihy Tisíce růží: Anton Spáčil z karolínské kolonie, po požáru dědiny, který založila z pomsty nějaké ženská, vůči hledě scházel. Na jaře, když vysvitlo sluníčko, vynášeli ho na humna, do těch zgrapů svažujících se prudce k východu do údolí. Jeho zgrapy to byly, on vymáhal jejich nájem u hraběnky Leopoldiny!

Lucinka, žena jeho syna Josefa, požínala na humnech pod hrst trochu trávy s mladými kopřivami. Pro housata, na zádech v chůvce měla pevně přivázaného nejmladšího Antonova vnoučka Tomáška. Nu co? Na svatého Tomáše se narodil, ať tedy má jméno, které si vybral. A ten Tomášek Spáčil, když se potom postavil na nohy a naučil se u kvasického rektora Táborského číst a psát, začínal svou životní kariéru v horách, stejně jako děd a otec. Kopal pro panskou bažantnici mravenčí vajíčka. Později byl komorníkem knížete Jaroslava Thuna. A byl to otec autora této románové kroniky.

A ještě jedna vzpomínka z Deníku Anny Stoškové: Já s Jarkou Císařovou ze mlýna jsme šly za družičky. Mezi nás postavili Jindřicha Spáčilového, asi dvanáctiletého, jako mládence. V tmavě modrém oblečku a bílé košili nesl polštářek s myrtovým věnečkem, od kterého visely dvě dlouhé bílé stuhy, které jsme my měly ponášet. Šli jsme před rakví a na svůj úkol byli velmi hrdí. Jen náš společník nebyl s námi spokojen. Ohlížely

jsme se na průvod, ostávaly hned jedna nebo druhá pozadu a on zuřil, červenal a zlostně šeptal, že ho moc taháme a pentle jistě utrhneme.

V Kroměříži ve Fügnerově ulici, kde žil až do své smrti, byla vložena Jindřichu Spáčilovi také pamětní deska.

Emanuel Proskowetz byl všestranně zaměřený

Emanuel Proskowetz starší, agronom a průmyslník, narozen v Praze před 205 lety. Původně pocházel ze starého šlechtického rodu Proskovských z Proskova, zchudlého po bitvě na Bílé Hoře, neboť jeden z předků byl popraven na Staroměstském náměstí za účast na stavovském povstání. Otec Anton Proskowetz byl pražský měšťan a podnikatel, matka Josefina, rozená Peterková.

Emanuel Proskowetz založil v Kvasicích společně se svým druhem Ferdinandem Urbánkem nejen cukrovar, ale i rodinu. Patřil k úspěšným podnikatelům v oboru cukrovarnictví. Podílel se také na založení dalších provozoven, například Sladovny Haná v Kroměříži a cukrovaru ve Všetulích. Jeho zásluhy o rozvoj v zemědělství byly vysoce oceňovány. V roce 1872 byl povýšen do šlechtického stavu a začal se psát Emanuel Ritter Proskowetz von Proskow a Marstorff. Jeho motto bylo „Crescas labore“, Rosteš prací! V roce 1899 byl císařem povolán na doživotí do panské sněmovny. Usiloval o spojení řek Dunaje a Odry, neboť viděl v lodní dopravě prosperitu. Podporoval vzdělávání hanáckých rolníků, prováděl mezi nimi osvětu, podpořil založení Hospodářské jednoty záhlinicko-kvasické (1861–1912), zaměřoval se na používání nové mechanizace v zemědělství a postupů při pěstování cukrové řepy a dodržování pravidel hygieny v boji proti nákazám dobytka. V roce 1863 nechal v Kvasicích postavit most přes řeku Moravu a vysázet směrem k Tlumačovu jasanovou alej, která je dnes památkově chráněna. Také byl iniciátorem stavby železniční zastávky v Tlumačově (dříve Kvasice).

Zemřel ve Vídni 25. 12. 1909, pohřben byl na kvasickém hřbitově do starší rodinné hrobky. V jeho šlépějích pokračoval jeho nejstarší syn a vnuci.

text: Květa Koutňáková

PŘI VÝSTAVĚ OBRAZŮ VŠICHNI TÁHLI ZA JEDEN PROVAZ

V průběhu prázdnin nás oslovila ředitelka Služby občanům Chropyně Renáta Goldová s požadavkem, aby naše malá skupinka uspořádala výstavu obrazů ve víceúčelovém sále chropyňského zámku. Nebylo mnoho času na rozmýšlení. Prostě jsme nabídku přijali. Okruh pomáhajících se postupně rozrůstal, čemuž velmi přispělo i společné setkání obcí spadajících do okruhu regionu Jižní Haná. Místní akční skupina Jižní Haná se nakonec stala hlavním finančním a propagačním podporovatelem projektu výstava obrazů „Příroda je mocná čarodějka“. Cílem projektu bylo mimo jiné propojit jednotlivé obce regionu a spolupracovat společně na některých akcích. Tak se i stalo, že paní Libuše Staňková, zastupující obec Kvasice, zprostředkovala na naše přání spolupráci s paní Marií Šuterovou, známou malířkou, designerkou a ilustrátorkou dětských knih. Nastal den D a všichni byli v očekávání, jak bude úsilí všech pomáhajících zhodnoceno. Byli jsme mile překvapeni, neboť jak se říká,

dobrá věc se podařila. Hojná účast na otevření výstavy (76 návštěvníků) a po další pokračující dny celkem 226 návštěvníků nám udělala velikou radost. Zmíněná výstava byla první příležitostí a také zkušeností zjistit, že je to parádní pracovat v tak velké skupině lidí, kde všechno jde jako na drátkách. Nic není problém, každý nápad, který padne, je využit, nikdo nechce být důležitější než ostatní. Odměnou pro všechny je pak ocenění od návštěvníků vernisáže a pokračující výstavy obrazů, pro které vlastně akce vznikla a bez nichž by veškeré úsilí nemělo žádný smysl. Je příjemné i zjištění, že mezi námi žije spousta kulturních lidí, kteří rádi navštíví akci, co člověka pohladí po duši, a přitom si znovu a znovu může uvědomit, jaká je příroda kolem nás mocná čarodějka, když stojí za to ji zvěčnit na obraze. Chtěla bych proto za členky chropyňského kroužku malování poděkovat všem, kdo se na její přípravě podíleli, zejména malířce paní Marii Šuterové z Kvasic, která svou přítomností na vernisáži a vystavenými

obrazy byla ochotná vynést naši výstavu obrazů na vyšší úroveň. Také úplně všem pracovníkům organizace Služby občanům Chropyně, pro které neexistoval žádný problém. Manželům Frkalovým ze Zářící za výborné vdolečky, muzikantům za krásnou doprovodnou muziku, městu Chropyně, panu Tomáši Rozkošnému a panu Antonínu Bělkovi

za fotodokumentaci, školní jídelně Chropyně za výrobu občerstvení na vernisáž, „děvčatům“ z kroužku malování při místní organizaci Svazu tělesně postižených, a hlavně všem návštěvníkům vernisáže a následné výstavy z Chropyně, ostatním obcím regionu jižní Haná i těm, kteří přijeli z různých koutů naší vlasti.

text: Dáša Šípková Novotná

VZPOMÍNKA

*I když nejsi mezi námi,
v srdcích žiješ stále s námi.*

27. 12. 2023 by oslavil krásné 77. narozeniny
pan Eduard Tobola.

S láskou vzpomínají
manželka a děti s rodinami.

ÚMRTÍ

srpen
Petr Kratochvíl
Terezie Pospíšilová

září
Anežka Gazdíková

říjen
František Kovács
Aloisie Pospíšilová
Zdeněk Zavadil
Jindřich Knedla
Božena Šimková
Antonín Ceniga

V KVASICÍCH JE NOVÝ KROUŽEK HOBBYHORŠINGU

Letos v květnu jsme zahájili činnost spolku Hobbyhorsing Kvasice. 13. května se v Kvasicích konaly první závody v hobbyhorsingu a na základě kladných ohlasů se pořadatelé rozhodli uspořádat další závody v tomto stále populárnějším sportu.

Říjnových závodů se v sobotu 28. 10. v Sokolovně v Kvasicích zúčastnilo 42 závodnic – nejmladší bylo 7 let. Na závody přijelo i 8 zástupkyň České hobbyhorsingové federace (ČEHOF) a mezi nimi byla i mistrně České republiky z roku 2023. V deseti různých disciplínách proběhlo celkem 256 startů a 52 hobbičků (plyšových koníků na tyčce) bylo za svůj výkon odekorováno kokardou. Bylo skvělé pozorovat, jak se závodnice vzájemně povzbuzují a podporují,

atmosféra závodů byla skvělá. Přišel nás podpořit i starosta městečka Dušan Odehnal a Kvasice byly sponzory závodů.

Jde o napodobování jízdy na koni

Hobbyhorsing je napodobování jezdeckých disciplín s plyšovým koněm na dřevěné tyčce. Pochází z Finska a jedná se přitom o oficiální sport. Ve Finsku je i největší členská základna pro hobbyhorsing a každoročně se zde konají národní šampionáty, na nichž startuje až 5 tisíc jezdců.

Je to kombinace běhu a skoků

Hobbyhorsing převzal disciplíny od reálných koní, takže se soutěží v hlavních kategoriích, jako je parkur, drezura, dostih, skok mohut-

nosti nebo cross country. Nejedná se přitom zrovna o snadný sport, překážky na parkurové dráze, které dívky s koněm musejí překonat, sahají až do výšky 120 cm. Jedná se tak o kombinaci běhu a skoků přes překážky. Závody přitom obvykle pořádají jezdecké kluby, v nichž působí hobbyhorsing jako jedno z odvětví.

Sportování s hobbíky je finančně nenáročné

Několik let již probíhají závody i v České republice. Některé dívky se na závody připravují samy, některé mají trenéry. Sport zaujal především dívky ve věku 8-18 let. Mnoho z nich se k hobbyhorsingu dostalo tak, že samy jezdily na koni a hobbíka (tak se říká plyšovému koníku) si pořídily jako hračku.

Hobbyhorsing je ekonomicky jeden z nejpříznivějších sportů a jeho sportovní faktor je významný. Dá

se provozovat jak v tělocvičně, tak v přírodě.

Až venku potkáte mládež s hobbíky, nedivte se jim, prostě si jen vyšli na společnou projížďku...

Hobbyhorsingový spolek Kvasice od letošního října zahájil činnost kroužku pro všechny zájemce o tento sport – dívky i chlapce.

Letošní kroužek probíhá v úterý od 15:30 hodin v tělocvičně Základní školy Kvasice. Vedoucím kroužku jsou Pavel a Kristýna Foldynovi.

Zájemci se mohou podívat na náš facebook Hobbyhorsing Kvasice případně na Instagram nebo nás mohou kontaktovat na telefonním čísle 732 939 500 nebo e-mailem kancelar@hk-kvasice.cz.

text: Ivana Foldynová

NA DRAKIÁDU SE UMOURĎILO POČASÍ

Jak už bývá zvykem, počátkem měsíce října pořádá Kulturní komise Kvasice pro malé i velké tradiční Drakiádu.

Počasí si s námi letos opět tak trochu pohrálo, kdy dopoledne příroda předvedla, jak dokáže být nevlídná, a celé dopoledne na Kvasice posílala dešťové mraky a přšelo a přšelo. Nicméně pořadatelé se jen tak nedali odradit a bedlivě sledovali počasí dostupnou moderní technikou, a tak nebyl důvod k obavám a Drakiáda se nakonec uskutečnila. Po obědě se počasí umoudřilo, mraky ustoupily a obloha se zamodrala. I příznivý vítr váł a pohrával si s rozličnými draky i dráčky, kteří ladně poletovali ve větru. Výborný čaj a špekáčky přišly v chladném podzimním odpoledni opět nadmíru vhod. Prokřehlé děti a rodiče se zahřáli u ohniště opékáním voňavých špekáčků, kdy si našli chvílku i na povídání si s kamarády. Opět se na

vás u vysílače těšíme za rok a budeme pevně doufat, že i počasí bude stát na naší straně a užijeme si krásné chvíle pohody a odpočinku.

text: Jana Koželová

SOUTĚŽIVOST A CHUŤ SE BAVIT SENIORŮM NECHYBĚLA

Soutěžní týmy seniorů z Kvasic, Tlumačova, Hulína a Chropyně přijely poměřit své síly na Hry seniorů do Chropyně. Slavnostní zahájení se konalo u zámku, kde všechny přítomné přivítali a hodně štěstí při plnění soutěžních úkolů popřáli předseda svazku obcí pan Leoš Holubníček a následně starostové a zástupci jednotlivých obcí. Samozřejmě, že každý si přál, aby si výhru odvezl právě tým z jeho města/obce.

O vítězi rozhodly různé disciplíny

Za doprovodu hudby z amplionů rozhlasu se průvod vydal do Městského kulturního střediska, kde již byly připraveny soutěžní disciplíny, které prověřily nejen fyzickou zdatnost, ale i jemnou motoriku a pohotovost soutěžících. Měření soutěžních časů, počítání bodů a dodržování pravidel měli na starosti žáci z 9. ročníku Základní školy Chropyně.

Pro diváky byl připraven soutěžní kvíz v inovované podobě, kdy namísto zajímavostí o Chropyni obsahoval úkoly, které prověřily spíše paměť, logické myšlení a matematické dovednosti. Z 10 vylosovaných diváků byla k překvapení všech většina z Hulína. Příčinu nám vysvětlila ředitelka Městského kulturního centra Hulín Jarmila Zakravačová, která pohotově uvedla, že senioři v Hulíně pravidelně navštěvují akademii 3. věku, proto měli největší podíl správných odpovědí.

V programu nechyběla kulturní vystoupení jednotlivých měst a zpěstřením bylo vystoupení místního folklorního souboru Ječmínek. A jak ze ty letošní hry dopadly?

Kvasičtí senioři byli v dolní polovině tabulky

Na 1. místě se umístilo družstvo Hulín 1, na 2. místě Chropyně 2 a na 3. místě družstvo Tlumačov 1. Na 4. místě byl Tlumačov 2, na 5. příče

skončilo družstvo Chropyně 1, na 6. místo byly Kvasice 2, na 7. místě Hulín 2 a poslední skončily Kvasice 1. Všichni soutěžící dostali jako odměnu za své výkony tašku s dárky z jednotlivých měst.

Pak už následovala volná zábava a pódium patřilo bratrům Novotným z kapely Classic Kroměříž, kteří se po-

starali o skvělou hudební zábavu.

Děkuji všem, kdo se na přípravě a průběhu letošního ročníku Her seniorů v Chropyni podíleli. Zároveň děkuji i všem soutěžícím za jejich vytrvalost a zdravý elán a v neposlední řadě i všem, kdo přišli soutěžní družstva podpořit.

text: RG

MISIJNÍ VÍKENDOVKA, POUŤ A JARMARK

Předpověď počasí na předposlední říjnovou sobotu slibovala pěkný podzimní den, který se opravdu vydařil. Z naší farnosti byl odpoledne vypraven autobus na děkanátní pouť do Štípy za obnovu rodin a nová kněžská povolání. Součástí setkání byla i beseda s administrátorem diecéze biskupem Josefem Nuzíkem. Poutní mše sloužená v krásném kostele Narození Panny Marie, kterou pan František Sedláček končil větou: „... když se z kostela neozývá pláč dětí, ozývá se z něj pláč babiček...“ jistě ve všech zúčastněných zanechala hluboký dojem a vyzvedla důležitost rodiny.

A zatímco pro menší děti byl ve Štípe připraven program, mládež a starší děti se vydaly na krátký pěší výlet podzimní přírodou, jehož cílem byl Kovářův větrný mlýn za Štípou směrem na obec Hvozdnou.

Po návratu z pouti se děti večer sešly na kvasické faře a ještě spolu zvládly přípravy na misijní nedělní mši a jarmark. Odměnou za náročný den pro ně byla „přespávačka“ na faře.

Deštivé nedělní ráno sice zvýraznilo vrásky na čele některých organizátorů misijního jarmarku, ale ty zmizely již během ranní bohoslužby, kdy pršet přestalo. A tak mohly děti po mši svaté nabízet k prodeji „tradiční“ jarmarkové zboží jako misijní sušenky, perníčky, sušená jablčka, zelňáky a dušičkové přírodní věnečky. Novinkou letošního jarmarku bylo „misijní“ víno a kysané zelí. A nebyl by to správný jarmark, kdyby ho neprovoněl punč a svařák, který v sychravém podzimním ránu přišel každému vhod. Ti, kteří se před kostelem zastavili a něco si koupili, tak vytvořili pěkné radostné společenství. Díky všem zúčastněným se na misijním jarmarku letos vybralo 19 804 Kč. Částkou, která téměř o 4 tisíce převýšila loňský výdělek, jsme přispěli na Papežská misijní díla, prostřednictvím nichž se podporuje činnost katechetů, stavby a opravy kostelů, kaplí, far, řeholních domů a misijní a evangelizační programy.

lo 19 804 Kč. Částkou, která téměř o 4 tisíce převýšila loňský výdělek, jsme přispěli na Papežská misijní díla, prostřednictvím nichž se podporuje činnost katechetů, stavby a opravy kostelů, kaplí, far, řeholních domů a misijní a evangelizační programy.

Kvasická scholička opět přispěla svou činností ke krásné atmosféře nedělní mše svaté i misijního jarmarku a má velký podíl na finančním obnosu, který se podařilo vybrat na pomoc lidem třetího světa.

text: I. + K. Foldynová

LIDOVÉ MISIE V KVASICÍCH SE BUDOU KONAT PO 74 LETECH

Milí farníci, bratři a sestry! V příštím roce nás v Kvasicích čekají od 15. do 24. 3. Lidové misie od Vincentinů z Loštic. Bude to dobrá a intenzivní příprava na Velikonoce – duchovní obnova, která zahrne všechny věkové kategorie. V programu bude setkání pro různé věkové skupiny, mše svatá s misijními promluvami a podobně. Program každý občan dostane do schránky. Misie se tu naposledy dle kroniky konaly od 25. 12. 1948 do 2. 1. 1949 od saleziánů.

Lidové misie – čas otázek i odpovědí

Velikost člověka je v tom, že si dokáže klást otázky a hledat na ně odpovědi. Je neštěstím, pokud člověk neví, odkud je, kam směřuje, jaký smysl má jeho život. Proč je to tak důležité? Protože od toho závisí, jestli svůj život skutečně žiji, nebo jenom prožívám! Od toho závisí, jestli vím, co konat a čeho se vyvarovat. Doufám, že i vy si kladete otázky a hledáte. Kdo nehledá, nemůže ani najít. Lidové misie jsou časem povzbuzením a načerpáním nových sil do života. Neboj se! Nenabízím vám svou odpověď, ale chci vám nabídnout odpověď Ježíše Krista. Odpověď na váš život, na to, že i vaše trápení může mít smysl. Odpověď, která mluví o tom, že je tady někdo, kdo má o vás opravdový a nezištný zájem. Ježíš hledá i vás. Nebojte se ho poznávat. Největší omyl nás lidí spočívá v tom, že si myslíme, že Bůh nás chce o něco obrát. Hledejte a naleznete to, co vás přesahuje.

Pozvání na Vincentínské lidové misie

Drazí bratři a sestry, obyvatelé Kvasic a okolí, touto cestou bych vás chtěl pozvat na Vincentínské lidové misie, které se v naší farnosti uskuteční od 15. 3. do 24. 3. 2024. Možná si kladete otázku, proč „vincentínské“. Naším zakladatelem je svatý Vincenc de Paul, který žil v 17. století v Paříži. Ve Francii je znám jako otec vlasti, protože se

zasloužil o různá charitativní díla. Staral se o žebráky, o pohozené děti, které jejich matky nechtěly nebo se o ně nedokázaly postarat, vypomáhal provinciím postiženým válkou. Je známý nejen materiálním, ale také duchovním pozvednutím tehdejšího obyvatelstva. Posílal své kněze, aby šli po vesnicích, vyučovali katechizmus a zpovídali lidi, aby nezůstávali ve svých hříších. Svatý Vincent objevil, že člověk může být chudý nejenom navenek, ale i uvnitř. Jsme si jisti, že nikdo z nás nechce prožít prázdny život, ale myslím, že toto nebezpečí se může stát každému z nás. Využijme tedy čas lidových misí, abychom se duchovně obohatili. Program lidových misí najdete na stránce Římskokatolické farnosti Kvasice (www.farnostkvasice.cz) a stránce lidových misí (www.misievefarnosti.cz) přibližně měsíc (snad i dříve) před jejich začátkem.

Těšíme se na vás!

Misionáři sv. Vincenta de Paul

Proč právě lidové misie? Možná si kladete otázku, jaký je rozdíl mezi lidovými misemi a duchovní obnovou? Není to stejné?

- První základní rozdíl je v tom, že lidové misie vedou misionáři patřící k řádům, které k tomu dostaly souhlas a požehnání od papeže. Misionáři svatého Vincenta de Paul potvrdil papež Alexander VII.
- Misionáři přicházejí s pověřením od svatého otce. K tomu poslání obdrželi od papeže i privilegia. Například: na závěr misí se žehná misijní kříž, u kterého mohou věřící každý rok na den ukončení misí získat plnomocné odpustky, stejně jako na den Povýšení

svatého kříže.

- Misie jsou pro všechny věkové skupiny. I když trvají jenom týden, snažíme se do programu zahrnout každou věkovou skupinu – děti, mládež, manžele, staré i nemocné lidi.
- To, co se snažíme zdůraznit my, duchovní synové svatého Vincenta, je skutečnost, že nemůžeme překonávat své hříchy nebo zlé sklony svou vlastní silou, ale jenom s Boží pomocí. Dáváme tedy důraz na to, aby si lidé dali do pořádku svůj svátostný život. Dáváme každému možnost přistoupit k svátosti smíření (třeba i po dlouhé době) a přijmout eucharistii.
- Je něco specifického v lidových misích misionářů vin-

duchovní obnově je, že lidové misie se konají u vás doma ve farnosti, a tak nemusíte nikam jezdit. Uděláte si přitom základní povinnosti ve svých rodinách či v práci a zároveň budete mít duchovní stravu. Klidně si na to můžete vzít i dovolenou, abyste se mohli zúčastnit celého programu a nic vám neušlo.

Aby misie přinesly všem duchovní povzbuzení a duchovní probuzení celé farnosti je třeba se nejen na ně těšit, ale také se za duchovní plody již modlit:

„Milosrdný Bože, prosíme tě o tvé požehnání pro misie. Rozdávej své milosti, aby misijní obnova farnosti vedla všechny ke smíření s tebou i mezi sebou navzájem. Povzbuzeni tvými slovy „proste a dostanete“

cetinů? Náš zakladatel svatý Vincent de Paul nás vybízel k tomu, abychom lidem nabízeli generální, to znamená celoživotní, svatou zpověď. A v této tradici, jejíž bohaté ovoce vidíme i v dnešní době, pokračujeme.

- Lidové misie přinášejí také psychologický prvek: Kněží jsou ve farnosti celý týden. A tak padá přirozený stud vyznat se ze svých hříchů, zvláště z těch těžkých, někdy velmi zraňujících.
- Další výhodou misí oproti

prosíme tě o svaté oduševnění, o dar pravé lítosti a opravdovou změnu k lepšímu. Pronikaj ohněm Ducha svatého srdce těch, kteří nechtějí přijmout tvou milost, a pomoz jim k obrácení. Ať Duch svatý osvěcuje misionáře, aby slovo, které budou hlásat, mělo spásný účinek. K tvým nohám, Matko Boží, skládáme celou misijní práci ve farnosti Kvasice. Pomoz hříšníkům najít cestu k obrácení. Posilni slabé a přitáhni je všechny ke svému Synu Ježíši Kristu. Amen. Svatý Vincente de Paul, patrone lidových misí, oroduj za nás.“

text: P. Pavel Vágnér, farář

HODNOCENÍ PODZIMNÍ ČÁSTI SEZONY 2023/2024 VŠECH TÝMŮ FC KVASICE

Po podzimní části sezony 2023/2024 panuje s výsledky klubu spokojenost. „A“ tým se pevně usadil v horních patrech tabulky a vyhlíží jarní souboje o postup do divizní soutěže. Mládežnické celky předváděly uspokojivé výkony a po letech se opět lehce navýšil počet hráčů v žákovských kategoriích. Velkou novinkou letošní sezony byl start fotbalové školčky pro nejmenší. Zde se trenéři setkali s nečekaným zájmem dětí a podzimní turnaje hodnotí jen a jen pozitivně. Drobnou kaňkou jsou výkony „B“ mužstva, kterému se výsledkově nedařilo, ovšem od poloviny podzimní části má „B“ mužstvo nového trenéra a předváděné výkony mají vzestupnou tendenci. Nyní čeká většinu mužstev zimní přestávka a po novém roce se opět oprou do tréninkových jednotek. Níže si můžete přečíst detailnější údaje jednotlivých mužstev a také hodnocení trenérů.

Také bychom chtěli moc poděkovat obecnímu úřadu za finanční podporu kvasického fotbalu. Další velké poděkování patří divákům a fanouškům, kteří pravidelně navštěvovali domácí, ale i venkovní zápasy všech kvasických mužstev. Budeme věřit, že nás v jarní části čeká spousta úspěšných duelů.

MUŽI A:

Po podzimní části sezony je postavení „A“ týmu velmi radostné. V tabulce jsou Kvasice uvedeny na 2. místě za vedoucím Hrachovcem jen z důvodu horšího skóre. Celkový počet 28 bodů a skóre 35:22 napovídá, že až na tři zápasy Kvasice vždy dominovaly. Nejlepším střelcem týmu je Adam Galetka se 6 zásahy.

Komentář trenéra Vlastimila Chytrého:

Před začátkem podzimní části sezóny jsme si společně s vedením klubu nastavili 2 cíle, o které bychom se chtěli pokusit. Postup do divize a vítězství v krajském Poháru. Co se týče mého hodnocení podzimní části

soutěže, tak zatím určitě jsem spokojený s naším postavením v obou našich nastavených cílech. V poháru jsme postupně vyřadili Zdounky 4:1 a ambiciózní Zborovice, které mají ve svém týmu spoustu zajímavých bývalých úspěšných hráčů, jsme rozdrtili 7:0. Morkovice jsme porazili na jejich půdě 4:1. Dostali jsme se do semifinále a já věřím, že si zahrajeme finále ve Zlíně na Letné. Co se týče našeho druhého cíle, tak jsme po podzimní části zatím v nejlepší výchozí pozici ze všech týmů v soutěži, máme sice stejný počet bodů jako Hrachovec, ale vzhledem k našemu vítězství ve vzájemném utkání jsme ve výborné výchozí pozici. Díky úspěšnému podzimu si ale musíme uvědomit, že

v jarní části soutěže se na nás všechny ostatní týmy vždy dobře nachystají a nás čeká v zimě spousta práce. Za mě je potřeba i doplnění kádrů o nové kvalitní posily, které nám pomůžou naše společné cíle zvládnout. Na závěr chci určitě poděkovat svému realizačnímu týmu, Radkovi a Radimovi Ungerovým a samozřejmě hráčům za výborné výkony během podzimní části. Oni ví, že jsem věčně nespokojený a že nás čeká ještě spousta práce, ale za podzimní část jim děkuji. Největší poděkování ale patří vedení klubu, pánům Filipovi Klementovi a Michalovi Dohorákovi za skvělé podmínky, které nám během celé sezóny vytváří, a my se opravdu můžeme soustředit pouze na fotbal.

MUŽI B:

Podzimní část sezony se „B“ mužstvu příliš nedařila. Bohužel se mu výsledkově vůbec nedařilo. V 8. kole byl jmenován nový trenér „B“ týmu, Radim Unger, a tým se postupně začal výkonně zvedat. V tabulce béčko obsadilo 11. pozici s 12 body a skóre 27:42. Nejlepším střelcem týmu v podzimní části je Radek Pospíšil s 5 brankami.

Komentář trenéra Radima Ungera:

První polovina sezony se nám výsledkově úplně nepodařila a postavení v tabulce je bohužel špatné. Ve spoustě zápasů jsme se soupeři hráli vyrovnaně, několikrát jsme byli i lepším týmem, ale srážely nás individuální chyby v obranné fázi a k tomu se přidala i špatná koncovka, což nás často stálo body. Jsem rád, že i přes prohry jsme stále v kontaktu s ostatními týmy před námi a věřím, že se na druhou polovinu sezony připravíme, jak nejlépe to půjde, abychom se v tabulce dostali co nejvýše.

MLADŠÍ ŽÁCI:

Mladší žáci zakončili podzimní část na skvělém 3. místě s celkovým počtem 18 bodů a skóre 79:23. Ačkoliv v této kategorii není postavení v tabulce ten nejdůležitější údaj, na zápasech bylo vidět, že si naši mladší žáci vítězství užívají, a naopak když se nedařilo, tak jim z toho do zpěvu nebylo, což potvrdil i trenér Roman Potočný.

Komentář trenéra Romana Potočného:

Po polovině soutěže panuje částečná spokojenost, držíme se čela tabulky, ale právě těžké zápasy jsme nezvládli, a to bude náš cíl do jarní části. Pozitivní je, že naše holky se začínají prosazovat i gólově a je na nich vidět velký pokrok, a proto dostávají čím dál větší prostor v zápasech. Větší část podzimní soutěže jsme odehráli podle představ trenérů, avšak pořád je co zlepšovat. Hlavně v koncovce jsme mohli být mnohdy produktivnější, ale 79 vstřelených branek nás řadí na 2. místo v kategorii. Dále mě těší, že jsme našli v týmu střelce

F. Skácela a tvůrce hry A. Horňáka. Je třeba, aby se k nim přidali i ostatní, a naše výkony budou jen a jen lepší. Zlepšení je u všech hráčů, hráček, ale musejí chtít hlavně oni sami.

MLADŠÍ PŘÍPRAVKA:

V této kategorii si kvasičtí malí fotbalisté nevedli vůbec špatně. Mají na svém kontě i velmi vysoká vítězství. Je patrné, že se za půlrok zase o kousek posunuli ve svých fotbalových dovednostech.

Komentář trenéra Aleše Skopalíka:

Do soutěže mladších přípravků pro rok 2023/2024 se přihlásilo jen deset týmů. Podzimní část se klukům povedla. První zápas jsme jasně prohráli v Ludslavicích poměrem 21:6 z důvodu neúčasti několika dětí. Dva zápasy s Holešovem a Chvalčov/Loukov jsme smolně prohráli gólem v poslední minutě zápasu. Soutěž je hodně vyrovnaná a musím říct, že i podle mého názoru dost kvalitní. Musím děti pochválit za přístup k tréninkům a poděkovat rodičům za velkou podporu.

FOTBALOVÁ ŠKOLIČKA:

Tento rok byl pro kvasickou mládež zlomový. Letos byla poprvé otevřena fotbalová školička. Jak potvrzuje i trenér a zakladatel myšlenky fotbalové školičky v Kvasicích Jakub Opravil, nikdo

nečekal tak hojnou účast. O to více těší zájem dětí, pro které jsou tyto turnaje malých fotbalistů zážitkem, ze kterých budou ještě dlouho čerpat. Fotbalová školička na rozdíl od dospělých mužstev přestávku nemá

a pokračuje v pravidelných trénincích v tělocvičně ZŠ Kvasice vždy v pondělí a středu v čase 17:00 –18:00. Pilně se připravuje na jarní turnaje, do kterých vyběhne ve zbrusu nových dresech. Přejme těmto malým fotbalistům a fotbalistkám, ať je neopouští nadšení a zápal a ať si každý fotbalový moment užijí s radostí.

Komentář trenéra Jakuba

Opravila:

První část fotbalové sezóny (turnajová) školičky máme za sebou. Již nyní pracujeme na jarní části v tělocvičně. Málokdo asi očekával, že se u nás v FC Kvasice školička tak rychle uchytí a už vůbec by nás nenapadlo, že budeme mít takovou účast. To nás samozřejmě strašně těší a věříme, že nás bude ještě více... Medaile i ocenění děti posbíraly a já pevně věřím, že v jarní části budeme mít opět úsměv od ucha k uchu a jiskru radosti v očích. Přece jen to děláme pro radost dětí a snažíme se předat zkušenosti dál, tak jak jsme je získávali my.

text: trenéři FC Kvasice

TRADIČNÍ TURNAJ VE STOLNÍM TENISE

Kdy: sobota 27.1.2024

Kde: sál Sokolovny Kvasice

Kategorie: děti, ženy, muži a senioři

Pozor: Turnaj není určen pro registrované, ani bývalé registrované hráče.

STARTOVNÉ (muži a senioři- 150 Kč, děti a ženy zdarma)

Program:

8:15 –8:45 - registrace kategorie dětí školního věku (ZŠ) - (rozdělení na chlapce a dívky)

8:45 -12:00 - turnaj chlapců a dívek

11:30 -12:00 - registrace kategorie mužů a seniorů (muži 16-59 let - maximálně 32 hráčů, senioři nad 60 let - maximálně 16 hráčů)

12:00-19:00 - turnaj kategorie mužů a seniorů

13:30 -14:00 - registrace kategorie žen (ženy od 16 let)

14:00 -16:30 - turnaj kategorie žen

Součástí turnaje mužů bude vyhlášena speciální kategorie "PŘEBORNÍK KVASIC", určena pro neorganizované hráče spolku s trvalým bydlištěm v Kvasicích.

POZOR: MUŽI A SENIOŘI SE MUSÍ ZAREGISTROVAT PŘED TURNAJEM DO STŘEDY 24.1. 2024

ŽENY A DĚTI BEZ REGISTRACE.

email: stolnitenis.kvasice@gmail.com., případně telefonicky tel. 606 530 562

Občerstvení zajištěno.

NA HALLOWEENSKÉ PÁRTY SE PODÁVALO ZOMBIE LINECKÉ A ŽÍŽALÍ ŠTAMPRLÉ

Poslední říjnovou neděli jsme uspořádali již 2. ročník Halloweenské párty pro děti. Akce se uskutečnila v místní Sokolovně, kterou jsme celou strašidelně vyzdobili.

Celou akci děti provázela Petka a její pomocnice Judy (malá opička). Tato zábavná dvojice měla připravený program plný zábavy a her, který

děti rozhodně nenechal sedět na židličkách. Všechny děti, a i někteří rodiče, měly úžasné kostýmy. Před koncem akce na děti čekala také tombola, ve které bylo 45 překrásných cen. Po celou dobu akce bylo také připraveno občerstvení jako „Žížalí štamprle, linecké zombie“ a další strašidelné dobrotky.

text: Pavel Ředina

USPÁVÁNÍ BROUČKŮ V ZÁMECKÉM PARKU

Podzim se svými zlatavými odstíny přinesl do našeho kvasického zámeckého parku nejen tiché šelesty opadaného listí, ale i magický večer plný světýlek z lampionků. 17. listopadu jsme se totiž opět společně ponořili do „Uspávání broučků“, kdy se dětské radosti setkaly s teplým světlem lampionků.

Husitský kostel pak na konci cesty vítal malé i velké poutníky. Tam děti,

maminky i tatínky obdrželi odměnu za to, že krásně svítily a bez reptání došli na konec cesty. Malí broučci se pak ještě plní energie a posilnění ponořili do filmového světa, zatímco rodiče si vychutnávali krásu krátkého oddechu podzimního večera. A tak se uzavřela další kapitola „Uspávání broučků“, zanechávající za sebou krásné vzpomínky. Děkujeme a příští rok na shledanou.

text: Lubomír a Barbora Pliskovi

SOCIÁLNÍ SLUŽBY V KVASICÍCH SE STÁLE ROZVÍJEJÍ

Za chvíli už to bude rok, co jsme se rozloučili se Sociálními službami Uherské Hradiště, p. o., a začlenili se do nově vzniklé příspěvkové organizace Zlínského kraje Sociální služby Haná, p. o. Máme za sebou období a kus společné práce na rozvoji našich služeb, jejichž cílem je především kvalitně poskytovaná péče, spokojený a naplněný

život klientů, profesní a osobní rozvoj našich zaměstnanců a podpora dobrých vztahů s vedením obce a s lidmi v Kvasicích, se kterými se vzájemně potkáváme.

Klientům jsme zpřijemnilí prostředí

Letošní teplé léto a velmi příjemný podzim jsme na zámku vy-

užili především k opravám budovy a modernizaci vybavení Domova, které zlepší podmínky klientům a pracovníkům. Pro zaměstnance bylo vytvořeno nové pracovní zázemí, které podporuje týmovou spolupráci a přímý kontakt s klientem. Klientům byly zakoupeny nové postele, matrace, lůžka byla z důvodu bezpečnosti vybavena evakuačními podložkami. V sou-

časné době probíhá v Domově malování pokojů a chodeb a výměna osvětlení. Všímavým spoluobčanům jistě neušlo, že jsou také nově natřená okna a vstupní historické dveře Domova. Úpravou také prošel park a příjezdová cesta. Do konce roku a začátkem příštího roku nás čeká ještě řada prací, které již letos realizovat nestihneme.

za DZR Kvasice Monika Vymazalová

KLIENTI JSOU NA 1. MÍSTĚ

Ani ve „vile“ – v Domově pro osoby se zdravotním postižením jsme nezaháleli. Dendrologickému posudku se podrobily stromy v naší zahradě. Několik z nich bylo vyhodnoceno jako rizikové, a tak byly pokáceny. Jsme rádi, že jsme tak snížili rizika, která s sebou věk a umístění stromů blízko budovy nesla. Do konce

roku nás čeká malování interiéru budovy a spousta drobných vnitřních úprav. Jsme rádi, že jsme obnovili spolupráci s místními dobrovolnými hasiči a že jsme si letos díky nim vyzkoušeli evakuaci klientů a pracovníků domova v případě vypuknutí požáru. Naštěstí se jednalo o nález pouze o nácvik.

Na prvním místě jsou však pro nás stále naši klienti. Snažíme se neustále vylepšovat péči o ně a jsme rádi, že jsme díky ředitelství mohli nakoupit vybavení, které jejich pobyt dělá příjemnější, bezpečnější a kvalitnější. V poslední době jsme například koupili tři monitory pro klienty, kteří trpí epileptickými záchvaty, které mají eliminovat rizika spojená právě s tím-

to onemocněním. Pořídili jsme také několik aktivních matrací, které díky systému vzduchových komor zajišťují prevenci proti dekubitům (proleženinám) u imobilních klientů. Jsme rádi, že naše organizace reaguje na nejnovější trendy v oblasti kompenzačních pomůcek a že je můžeme našim klientům poskytnout.

za DOZP Kvasice Jana Rohanová

Letošní práce se pomalu chýlí ke konci a my se těšíme na adventní zklidnění v příjemném prostředí. Vám všem přejeme nejen klidný adventní čas a vánoční radost. Do nového roku přejeme hlavně zdraví, duševní pohodu, lásku a trpělivost. Hodně úsměvu a vzájemnou toleranci, aby se nám všem i nadále dobře žilo.

Krásný rok 2024 přejí všichni zaměstnanci Sociálních služeb Haná, p. o.

MYSLIVECKÉ OKÉNKO

Den přírody

Krásný nástup podzimu přál pěkné akci „Den přírody“, kterou 16. 9. pořádala obec Kvasice ve spolupráci s ostatními spolky. Návštěvníci si mohli prohlédnout život včel a myslivecké trofeje, vyzkoušet si třídění odpadu, projet se na člunu po rybníce a dozvědět se spoustu zajímavostí ze života dravců, brouků nebo motýlů.

Svatohubertská mše

3. listopadu si myslivci připomínají svátek svatého Huberta, patrona myslivců. Při této příležitosti se konají Svatohubertské mše, které doprovázejí myslivečtí trubači na lesnice a borlice. Svou počtu svatému Hubertovi jsme vyjádřili také v Kvasicích při mši konané 17. 9. Děkujeme obci Kvasice a Honebnímu společenstvu Kvasice za organizaci krásné akce. Velké po-

děkování patří také hostům, kteří se na průběhu mše podíleli.

Podzim a zima po myslivecku

S podzimem zní v honitbách jasné tóny borlic nebo vznešené tóny lesnice, které ohlašují podzimní společné hony na drobnou zvěř. Pro myslivce jsou odměnou za celoroční práci, kterou přírodě a zvěři věnují. Pořádají i společné naháňky na černou zvěř. Pokud se při procházkách přírodou stanete nechtěně účastníkem honu, dbejte pokynů myslivců a místo opusťte. I v autech, prosíme, dávejte v této době větší pozor. Může se snadno stát, že vyběhne zvěř nebo pes, který prostě dělá svou práci.

S přicházející zimou se příroda zklidňuje. Spousta lidí chodí stále častěji do přírody a také nosí do krmelců různé „dobroty“ pro zvěř. Postarejme se také o klid v honitbě.

V krmelcích se často objevují i věci, které tam nepatří, jako třeba pečivo.

Co tedy do krmelce můžeme přinést a co tam naopak vůbec nedávat?

Patří: mrkev, jablko, řepa, kaštiny (pouze s narušenou skořápkou), kukuřice. Vše jen v malém množství. Nic z toho nesmí být plesnivé nebo shnilé.

Nepatří: pečivo, zbytky jídla z kuchyně, pomeranče, mandarinky a další exotické ovoce, nic, co je plesnivé nebo nahnilé.

Seno, granule, obilí a sůl necháme na myslivcích. Je důležité mít stále na paměti, že myslivci zvěř pouze přikrmují, ale nekrmí.

Kvasičtí Jestřábi

V září se opět začaly scházet děti v kroužku mladých myslivců

Kvasičtí jestřábi. Dveře kroužku se však nezavřely a i v průběhu roku mohou přicházet další děti se zájmem o přírodu.

Děti se mohou těšit na:

- myslivecké troubení
- ukázkou výcviku loveckého psa
- vycházky do přírody
- výlety na zajímavá místa
- pozorování přírody a chování zvěře a ptáků
- starost o krmelec
- besedy s myslivci
- návštěvu střelnice
- psí návštěvy a spoustu dalšího.

Členové Mysliveckého spolku Kvasice i děti z mysliveckého kroužku Kvasičtí jestřábi Vám přejí klidné a pokojné vánoční svátky a hodně zdraví v novém roce 2024.

text: Vladana a Zbyněk Trvajovi

Z DENÍKU KNIHOVNICE 12

Knihovna má nový systém i vybavení

Letošní rok se v naší knihovně nesl ve znamení několika velkých změn. Ať už to byla obměna starého nevyhovujícího nábytku v dospělém oddělení nebo výměna starých zářivkových svítidel za nové a úsporné LED osvětlení. Nejdůležitější změnou ale byla implementace nového knihovního systému Tritius, a to díky dotaci Ministerstva kultury ČR a významnému finančnímu příspěvku obce Kvasice. V rámci dotace knihovna získala také nové technické vybavení, jako je nový notebook, monitor a čtečka čárových kódů. Nový systém je nyní přehlednější, rychlejší a usnadňuje nám, pracovníkům knihovny, práci. I pro čtenáře je uživatelsky přívětivější – umožňuje si pohodlně z domova prohlédnout novinky v naší knihovně, podívat se, jestli máme v knihovně požadovanou oblíbenou knihu a tu si také zamluvit.

– umožňuje si pohodlně z domova prohlédnout novinky v naší knihovně, podívat se, jestli máme v knihovně požadovanou oblíbenou knihu a tu si také zamluvit.

Besedy a přednášky odhalují nové obzory

V říjnu a listopadu jsme pořádaly také několik besed se zajímavými a inspirativními osobnostmi. Byla zde oblíbená autorka dětských knih Zuzana Pospíšilová, která si připravila pro žáky prvních a druhých tříd naší kvasické základní školy úžasný a zábavný program, nebo cestovatel Petr Nazarov, který před plným sálem sokolovny odhaloval tajemství severní Indie. Na konci listopadu nás ještě

čekala beseda se spisovatelkou a scénáristkou Naďou Horákovou. Všechny akce byly pro návštěvníky zdarma, protože jsou pod hlavičkou Knihovny Kroměřížska financovány z dotace Zlínského kraje na podporu kultury.

Bookstart podpoří nejmenší čtenáře

Naše knihovna se také zapojila do mezinárodního projektu Bookstart aneb S knížkou do života. Knihovny se zde snaží o to, aby zapojily aktivní rodiče a seznamovaly, společně s rodiči, ty nejmenší čtenáře s knihou a nepřeberným množstvím příběhů (a informací) v ní. Jak takový projekt probíhá? Rodiny s novorozenci dětmi získají u příležitosti Vítání občánků od knihovny sadu

dárků (knížka pro dítě, metodická publikace pro počáteční čtení rodičů s dětmi, seznamy doporučených knih pro předškolní děti, přihlášku do knihovny) a v knihovně pro ně budou připraveny speciální akce a služby (společná čtení, setkávání).

I díky projektu se chceme příští rok více zaměřit právě na vybavení dětské části naší knihovny tak, aby prostor plně sloužil a vyhovoval i těm nejmenším dětem (pořízení přebalovacího pultu, her a pomůcek).

Na závěr bychom vám chtěli za kvasickou knihovnu popřát krásně prožitý adventní čas a Vánoce, nejlépe s pěknou knihou v ruce.

text: Lucie Tomašítková a Naďa Vojtková

ZÁSAHOVÝ DENÍK JEDNOTKY SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ KVASICE

Hasili jsme požár auta

20. 8. nám byl v 15:26 vyhlášen požární poplach a vyjeli jsme vozidlem CAS 20 T815 v počtu 1+4 k požáru osobního auta do Tlumačova.

U požáru jsme byli 12 hodin

23. 8. v 5:28 nám byl vyhlášen požární poplach a vyjeli jsme vozidlem CAS 20 T815 v počtu 1+5 k požáru v Otrokovících. Jednalo se o největší požár ve Zlínském kraji v letošním roce. Zásah byl velmi náročný, jak svým rozsahem, tak tím, že probíhal za vysokých teplot. Členové naší jednotky prováděli hašení požáru v dýchací technice a u zásahu strávili víc jak 12 hodin, než byla jednotka vystřídána a odeslána zpět na základnu.

Odstraňovali jsme spadlý strom

26. 8. nám byl ve 23:14 vyhlášen poplach. Vyjeli jsme vozidlem CAS 20 T815 v počtu 1+5 k odstranění spadlého stromu přes cestu na Vrážisku.

Hasili jsme dům v Šelešovicích

27. 8. ve 3:56 nám byl vyhlášen

požární poplach, vyjžděli jsme vozidlem CAS 20 T815 v počtu 1+5 k rozsáhlému požáru rodinného domu v Šelešovicích. CAS byla prováděna kyvadlová doprava vody. Členové jednotky se postupně střídali a prováděli hašení domu v dýchací technice až do rána, kdy proběhlo střídání nasazených jednotek.

Přes cyklostezku ležel strom

27. 8. 2023 nám byl ve 14:53 vyhlášen poplach, vyjeli jsme vozidlem CAS 20 T815 v počtu 1+5 k odstranění spadlého stromu na cyklostezce Kvasice-Kroměříž.

Odstranili jsme překážku

28. 8. v 7:46 nám byl vyhlášen poplach. Vyjeli jsme vozidlem CAS 20 T815 v počtu 1+3 k odstranění spadlých stromů na cyklostezce Kvasice-Otrokovice.

Likvidovali jsme hnízdo sršňů

30. 8. ve 13:59 nám byl vyhlášen poplach, vyjžděli jsme vozidlem CAS 20 T815 v počtu 1+3 k likvidaci sršňového hnízda v půdním prostoru rodinného domu v Kvasicích.

Hasili jsme dům v Otrokovících

17. 9. ve 22:30 nám byl vyhlášen poplach, vyjeli jsme vozidlem CAS 20 T 815 v počtu 1+5. Jednalo se o rozsáhlý požár rodinného domu v Kvítkovicích. Členové jednotky prováděli hašení v dýchací technice až do ranních hodin, kdy byl požár zlikvidován a došlo k redukci zasahujících jednotek.

Opět sršni

22. 9. v 16:51 nám byl vyhlášen poplach, vyjeli jsme vozidlem CAS 20 T815 v počtu 1+5 k likvidaci sršňového hnízda v půdním prostoru rodinného domu v Kvasicích.

Zneškodnili jsme vosy

25. 9. v 16:13 nám byl vyhlášen poplach, vyjeli jsme vozidlem CAS 20 T 815 v počtu 1+5 k likvidaci vosího hnízda v Kvasicích.

Zachraňovali jsme lidské zdraví

2. 10. v 10:30 nám byl vyhlášen poplach, vyjeli jsme vozidlem CAS 20 T815 v počtu 1+4 k záchraně osoby v kritickém stavu v Kvasicích.

Vítr lámal stromy

4. 10. ve 13:02 nám byl vyhlášen

poplach, vyjeli jsme vozidlem CAS 20 T815 v počtu 1+3 k odstranění spadlého stromu na cyklostezce Kvasice-Otrokovice.

Hořelo dřevo na vozíku

24. 10. v 18:53 nám byl vyhlášen požární poplach, vyjeli jsme vozidlem CAS 20 T 815 v počtu 1+3 a následně vozidlem DA Ford v počtu 1+1 k požáru přípojného vozíku a dřeva ve dvoře rodinného domu v Kvasicích.

Cvičná evakuace v základní škole

5. 10. jsme připravili cvičnou evakuaci místní základní školy. Naše jednotka se zúčastnila oběma vozidly a prováděla cvičnou likvidaci požáru. Po likvidaci požáru proběhla ukáзка naší techniky pro žáky.

Opět cvičení

20. 10. opět se jednalo o nácvik evakuace a cvičnou likvidaci požáru v Dětském domově. Po ukončení výcviku proběhla prohlídka budovy a seznámení členů jednotky s evakuačními cestami a členitostí objektu.

text: Michal Ambruz

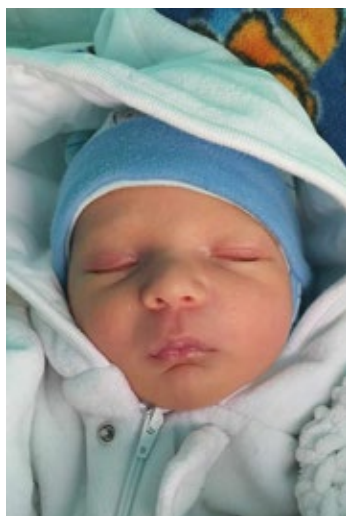
PF 2024

*Příjemné prožití vánočních svátků
a vše nejlepší v novém roce 2024,
především hodně zdraví, štěstí
a osobních i pracovních úspěchů
Vám přeji
dobrovolní hasiči Kvasice*

NAROZENÍ

David BRHLÍK

Jan KOMENDA

Lucie Kateřina VAŠKOVIČOVÁ

Terezie MUSILOVÁ

Julie NAGYOVÁ

Rozálie PISAŘÍKOVÁ

PŘIHLASTE SE NA TURNAJ VE STOLNÍM TENISE

Sezóna stolního tenisu je opět v plném proudu, a tak pilně trénujeme v místní sokolovně. Jelikož jsou naši kluci moc šikovní, rozhodli se letos zaregistrovat do soutěže. Borci ve složení Miroslav Kubec, Matěj Fiala, Václav Randůšek, Pavel Sácký, Michal Kožela a v neposlední řadě předseda našeho spolku Vladislav Vavřík bojují o nejvyšší příčky okresního přeboru 2. třídy Kroměříž a úspěšně tak reprezentují naši obec.

Dále bychom Vás chtěli pozvat na již tradiční turnaj nikdy neregistrovaných, který proběhne 27. 1. 2024 v sále Sokolovny Kvasice. Hráči a hráčky budou rozděleni do čtyř kategorií: muži, ženy, děti a senioři. Turnaj pro děti odstartuje v 8:45, pro ostatní ve 12:00. Muži a senioři se musejí přihlá-

sit předem na stolnitenis.kvasice@gmail.com, a to do 24. ledna 2024. Všechny srdečně zveme.

text: Josef Chlud

SVATBA

*Vendula Vykoukalová
a Jakub Nelešovský*

ČLENOVÉ KOTEV KVASICE PATŘÍ KE ŠPIČCE EVROPY, PŘIVEZLI DALŠÍ MEDAILE

Na začátku září proběhlo Mistrovství Evropy klubových posádek v italské Ravenně. Zúčastnilo se ho hned několik klubů z České republiky.

KOTVY Kvasice za nás reprezentovali 4 členové v kategorii junior U18 mix Andrea Gazdová a Veronika Kučerová, v kategorii junior U18 open Vítek Kahaja a v kategorii U24 Ondřej Kahaja. Všichni startovali v klubových barvách Dragon Force Přerov, který posádky složil z výběru mladých dračáků napříč celou republikou. Náročná celoroční příprava týmů se vyplatila a byla náležitě zúročena. Všechny posádky předvedly skvělý výkon a z 11 startů získaly celkem 9 medailí. Konkrétně na malých lodích v kategorii do 24 let vybírali tituly evropských šampionů na všech třech tratích. Posádka juniorského openu zajela bronz na 2 000 metrů, stříbro pak na 200 a 500 metrů. V mixu junioři získali stříbra na 2000 a 500 metrů a jako největší úspěch výpravy si pak připsali mistrovský titul na trati 200 metrů. U24 a junioři pak spojili síly na velké lodi, kde se jim podařilo v kategorii Premier Open obsadit pátou příčku na 2000 metrů a čtvrtou na 500 metrů. V malých lodích se klub Dragon Force stal třetím nejúspěšnějším v celkovém pořadí posádek.

Brali medaile i na mistrovství ČR

O víkend 16. – 17. 9. se v Račicích konalo 18. mistrovství ČR dračích lodí. Síly zde poměřily také juniorské posádky. KOTVY Kvasice společně s Dragon Force Přerov a mladými draky z Dragonclubu Brno sestavili dvě posádky do desítkových lodí

a ty pak společně zasedly do lodí dvacítkových. Posádka „KOTVY FORCE“ zkompletovala zlaté medaile ve dvacítkách na všech délkách tratí – 200, 500 i 2000 metrů. V desítkách potvrdila titul Mistra Evropy posádka

KOTVY FORCE A, která opět stala na zlatých stupních v závodu na 200 i 1000 metrů. Posádka KOTVY FORCE 1 pak 2x stala na stupínku bronzovém. Tři naši dospěláci doplnili posádku KVS Draci Praha

senior B, která se na pětistovkové trati postarala o senzací dne, když porazila úřadující mistry Evropy Dragonteam Nymburk. Zadařilo se jim i na dvoukiláku, kde vyjeli bronzové medaile.

Poslední letošní soustředění dětí a juniorů se uskutečnilo v Jedovnici na přelomu září a října. Účastnily se ho kluby z celé České republiky. Napádlovaly se desítky kilometrů a kromě trénování zbyl čas i na hry a výšlapy po krásném okolí.

Závěrem bychom rádi poděkovali všem, kteří nám po celý rok věnovali přízeň a podporu. Obojího si velmi vážíme.

Jménem spolku KOTVY KVASICE přejeme všem občanům kouzelné Vánoce a v roce 2024 především zdraví.

text: Katka Kahajová

SVATOHUBERTSKOU MŠÍ SE PODĚKOVALO PŘÍRODĚ NEJEN ZA ZVĚŘ

Svatohubertská mše je oslavou patrona myslivců svatého Huberta a také přírody a jejích darů. Tradiční slavnostní mše se každoročně koná i v Kvasicích ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie. Letošní termín připadl na neděli 17. září.

Slavnostní průvod v čele s myslivci, představiteli církve, věřícími a ostatními návštěvníky prošel okolo náměstíčka a vstoupil do kostela. Tady

už byly přichystané dary přírody, za které se při mši svatě děkovalo. Patřily mezi ně obilné klasy, ovoce, zelenina, přírodniny, med, chléb a další. Mši celebroval velebný pan P. Jiří Kopřiva a svým kázáním oslovil všechny přítomné bez ohledu na to, zda jsou věřící či nikoliv. Mluvil mimo jiné o tom, že nosit si v sobě křivdy, uraženost a neustále vzpomínat na to, kdo nám kdy ublížil, znamená být jako raněná zvěř. Pro uzdravení duše

je potřeba umět odpouštět nejen druhým, ale i sami sobě. Všichni jsme lidé, kteří dělají chyby, nikdo z nás není neomylný, ale odpuštěním se zlepší naše mezilidské vztahy a bude se nám lépe žít. Nebudeme si totiž v sobě neustále nosit zranění jako poraněná zvěř.

Panu faráři Kopřivovi při mši asistoval i kvasický pan farář Pavel Vágner a proslav měl i zastupitel, myslivec a starosta Honebního společenstva

Kvasicka v jedné osobě Lubomír Musil a zastupitel Pavel Ševčík. Po poděkování přírodě a jejímu požehnaní se mše blížila ke konci. Poté se část pozvaných hostů přesunula na myslivnu, kde se podával slavnostní oběd – guláš ze zvěřiny.

Největší poděkování patří hlavním organizátorům akce panu Oldřichu Šebestíkovi a panu Lubomírovi Musilovi.

text a foto: Jana Hlavinková

Kvasické noviny, čtvrtletník. Periodický tisk samosprávného celku.

Vydavatel a místo vydání: Obec Kvasice, A. Dohnala 18, 768 21 Kvasice. IČO: 00287385. DIČ: CZ00287385. Náklad 530 ks.

Copywriter a editor: Jana Hlavinková. **Grafika a DTP:** Marcela Klimešová. **Jazyková korektura:** Mgr. Jana Buksová. **Tisk:** Tiskárna KATOS, s. r. o.

Evidenční číslo zpravodaje: MK ČR E 14182.

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMEČKU

foto: Jana Hlavinková